

॥ जय भगवान् जी ॥

गुन्हेगारीचा कर्दनकाळ

प्रगती संध्या

संपादक : लक्ष्मणराव पाटोळे

वर्ष : १२ अंक : १० रविवार दि. २५ फेब्रुवारी २०२४ ते रविवार दि. ०३ मार्च २०२४ पाने : ८ किंमत : ५/- रुपये

www.crimesandhya.com महाराष्ट्रातील १४ जिल्ह्यांत वितरीत होणारे साप्ताहीक crimesandhyavasai@gmail.com

ठाणे ■ पालघर ■ मुंबई ■ जळगाव ■ नाशिक ■ धुळे ■ बिठ ■ परभणी ■ पुणे ■ औरंगाबाद ■ लातूर ■ उर्मानाबाद ■ सोलापूर ■ नांदेड

- सत्तेचा माज चढताच कार्यकर्ते उन्मत्त झाले
शिंदे गटाच्या गुडांनी विद्यार्थ्यांला ठार केले ३
- ज्येष्ठ अभिनेते अशोक सराफ यांना
महाराष्ट्र भूषण पुरस्कार प्रदान ४
- संतान महिलांचा गटविकास अधिकाऱ्ये
कार्यालयात हुंडा कळशीसह तिळ्या आंदोलन ५
- देवांगी तालुक्यातील राष्ट्रवादी कांग्रेसचे
कार्यकर्ते शरदुचंद्र पवार साहेबांच्या विचारांचे! ६
- मिरा भाईदार वसई विशार पोलीस आयुकालयात
१४५ नवीन पोलीस कर्मचाऱ्यांची नियुक्ती! ७

॥ माता वारोंडाहेवी प्रसन्न ॥

अंजिंठ्याच्या कुशीतून उगम पावणारी ही वाघूर नदी. वाकोद या भाऊऱ्याच्या जन्मगावी प्रवाहित झालेली. श्रद्धेय मोठ्याभाऊंप्रती नितांत आदर भावना व्यक्त करणारी ही आशयसंपन्न रचना
साहित्य अकादमी पुरस्कार प्राप्त श्रीकांत देशमुख यांची. (रचना: २००६, जळगाव)

गाळ

'वाघूर'च्या खोन्यामधी,
तुवा टेकविला माथा।
हातापायाच्या रेघात,
घोळविली गावगाथा ॥

तुझ्या मनातली नाती,
तुझ्या पायतळी माती।
दस्याखोन्यात हासली,
गर्द गवताची पाती ॥

भंडाऱ्याच्या डोंगरात,
तुकोबाही अभंगला।
तुझ्या हाकेच्या पोटात
तुकाराम प्रसवला ॥

स्वता होऊनि जाणता,
नेणत्याला दिले बळ।
काबाडल्या देहावरी,
पाठीलागी आले वळ ॥

माती रडे ढेकळात,
गाव कापे काळजात।
जन्म जगता मरता,
हरवली देहकात ॥

उन्हे झेलता पेलता,
कातळा देहमाथा।
शेतकीला दिले बळ,
असा माणूस जाणता ॥

तुझ्या नसानसातून वाहे,
वाघूरचे निळे पाणी।
भावभोळ्या माणसांची,
तुझ्या ओठी देवगाणी ॥

नदीकाठ रुंदावला,
जरीकाठाचा पदर।
जशी नाथाच्या हातची,
तुवा घेतली कावड ॥

कावडीत भरलेले,
अंजिंठ्याचे निळे पाणी।
घेते झेलून आभाळ
काळ्या मातीची कहाणी ॥

— श्रीकांत देशमुख

श्रद्धेय भवरलालजी जैन यांना श्रद्धावंदनदिनी कृतज्ञतापूर्वक प्रणाम...

जन्म: १२ डिसेंबर १९३७ निवारण: २५ फेब्रुवारी २०१६

भारत सेवाश्रम
जैन पार्कजेनेशन
www.bksjfoundation.org

कार्यकर्ता लेभावकर
विकल्पांश अस केत्र

जैन स्वस्तिक संघ
अस केत्र, असांगी, असांगी

महाविद्येश संस्कृतिकलायम
भक्तिसम्प्रदायन अकाशंदणी

जैन इरिंगेशन सिस्रिड्हिवयु लि.
कल्याण कलापरी, झारांगा भेट कोळी

भवरलालजी आसानी कांताई
जैन पार्कजेनेशन

जैन फार्म फेश फऱ्स लि.
गर्जन कलापरी, झारांगा भेट कोळी

अनुभूति
स्कूल
www.anubhutschool.in

गौरी अशी तिर्थंकर निरेशन

जैन फार्म फेश फऱ्स

गांधी दिसर्व फार्केशन
- सर्व - गांधी - गांधी
www.gandhifoundation.net

ਪਾਨ ੩ ਵਰਣਨ...

सत्तचा माज चढताच कायकत ..

त्याच वडाल कलास आण त्याच्या इतर साथादाराना सकंतच अपहरण केले. मारहाणीनंतर त्याला बेशुद्ध अवस्थेत फेकण्यात आले. गंभीर जखमी संकेतवर मुंबईतील रुणालयात उपचार सुरु असताना बुधवारी त्याचा मृत्यु झाला. आरपीआय आठवले गटाचे शहराध्यक्ष महेंद्र गायकवाड यांनी पत्रकार परिषदेत कैलास आणि त्याचे साथीदार दोन-तीन वाहनांतून आल्याचा आरोप केला. त्यांनी संकेतला वराला देवीकडे नेले, त्याला अंमली पदार्थ पाजले आणि मारहाण केली. रक्तस्राव होऊ नये म्हणून त्याच्या डोक्यावर रबर पाईपने वार करण्यात आले. यामुळे तो बेशुद्ध झाला. शुद्धीवर आल्यानंतर त्याला पाणी पाजले आणि मारहाण करण्यात आली. संकेत याच्यावर वाहन चढवल्याने त्याचे दोन्ही पाय फ्रॅक्चर झाल्याचा आरोप महेंद्र व मृताच्या अन्य नातेवाईकांनी केला आहे. हल्लेखोरांनी त्याला बेशुद्ध अवस्थेत लॉट्स हॉस्पिटलमध्ये नेले, पण तिथल्या डॉक्टरांनी त्याची गंभीर स्थिती पाहून त्याला दाखल करण्यास नकार दिला. यानंतर आरोपींनी त्याला तिथे फेकून तेशून पळ काढला. कुटुंबीयांनी अडीच तास त्याचा शोध घेतला आणि बेशुद्ध अवस्थेत मुंबईतील केईएम रुणालयात दाखल केले. कुटुंबीयांनी कैलासला जाऊन अपहरणाबद्दल विचारले असता त्याने ते नाकारले, असा आरोप महेंद्र गायकवाड यांनी केला आहे. संकेतच्या कुटुंबीयांनी सांगितले की, अपहरणानंतर तो त्याचा जीव वाचवण्यासाठी पोलिस ठाण्यात धाव घेत होता. मात्र, पोलिसांनी ही घटना आपल्या परिसरात घडली नसल्याचे सांगून टाळाटाळ केली. त्यामुळे कुटुंबीयांनी भिवंडी शहर पोलीस ठाणे ते नारपोली पोलीस ठाणे दरम्यान सुमरे अडीच तास चक्काजाम केला. पोलिसांनी वेळीच कारवाई केली असती तर संकेतचा जीव वाचू शकला असता, असा आरोप कुटुंबीयांनी केला आहे. या हत्येच्या निषेधार्थ शुक्रवारी मोर्चा काढण्यात येणार असल्याचं महेंद्र गायकवाड यांनी सांगितले. या घटनेबाबत आपण भिवंडी शहर पोलीस ठाण्यात गेलो असता वरिष्ठ

जमिनीच्या वादातून सुनेचे डोके..

नणंदेची वाटणी दिली तर ती सासु सखुबाई यांना घरात ठेवून घेण्यास ही नकार दिला. हा वाद इतका विकोपाला गेला की, साखुबाई या पारे येथे मुलगी आणि जावयाकडे राहयला येवू लागल्या. तेथूत सखुबाई आणि मुलगी संगिता या दोघी सतिश याला कुणालच्या नावे जमीन करण्यास सांगू लागल्या. सतिश याने ही विरोध न करता पत्ती रेणुका आणि मुलगा अशिष यांना न विचारताच त्या दोर्घीच्या सांगण्यावरून संगिता सांछुखे हिचा जावाई कुणाल याच्या नावे जमीन करण्याचा कागद तयार केला. काही कायदेशीर बाबीची पुरता झाल्यावर संगिता हिच्या हिस्साची जमीन कुणाल पाटील याच्या नावे होणार होती. ही गोष्ट रेणुका हिला समजताच तिने सासु सखुबाई आणि नणंद संगिता याच्याबोरभर भांडण उकरून काढून त्या दोर्घीना ही तिने धमकी दिली. कुणालच्या नावे केलली जमीन परत फिरवून दया नाहीतर तुमचे काही खरे नाही असे तिने त्या दोर्घीना संगितले. परंतु सखुबाई यांनी सून रेणुका हिला माझ्या मुलीच्या वाटणीची जमीन मी तिच्या जावायच्या नावे करणार आहे. त्यात तुझा काहीच संबंध नाही असे ठणकावून संगितले. रेणुकाने तर सासु सखुबाईला विटा येथील आपल्या घरी राहण्यास ही मजाव केला होता. त्यामुळे त्या मुलगी संगिता हिच्या पारे येथील शिवअमृत येथे राहू लागल्या. पती सतिश निकम हा व्यवसायच्या निमित्याने वेगवेगळ्या शहरात फिरत असल्याने पत्ती रेणुका हिने आईला आणि बहिणीला दिलेली धमकी त्याला माहित नव्हती. घरातील वाद विकोपला गेलेत एवढेच त्याला माहित होते. घरी असताना तो पत्ती रेणुका आणि मुलाचे समजूत काढत होता. परंतु रेणुका ही नणंदेच्या जावायच्या नावे केलेली मालमता परत घ्या असे तगादा ती त्याच्या मागे लावीत होती. कधी कधी तर आपल्या नवच्याला सासु आणि नणंदेचे कामाला लावले आहे असे तिला वाट होते. त्यामुळे ती त्या दोघीचा राग राग करीत होती. घरात आई बडिलांचे या कारणातून होत असलेली भांडणे मुलगा अशिष आणि त्याचा लहान भाऊ यांना समजत होते. त्या दोघांना ही आईचेच म्हणणे पटत होते. आपल्या आईची बाजु खरी आहे असे त्यांना ही वाट होते. आपले बडिल हे आजीच्या आणि आतीच्या सांगण्याला बळी पडले आहेत त्यामुळे भांडणात ते दोये ही आपल्या आईची बाजु घेत होते. घरातील वाद विकोपला गेल्यावर रेणुका हिने मुलगा अशिष आणि दुसरा अल्पवयीन मुलगा या दोघांना घेऊन तिने सोमवार दि. १९ फेब्रुवारी रोजी पारे येथील आपल्या नणंदेचे घर गाठले. त्यावेळी तिने आपली सासु हिला जावाई कुणाल याच्या नावे केलेली जमीन परत फिरवून घ्या नाही तर तुम्हाला सोडत नाही अशी धमकी देत त्या दोघीच्या बरोबर जबरदस्त भांडण केले. त्यानंतर त्या दिवशी ते तिघे ही परत आपल्या विटा येथील घरी आले. पत्तीची आणि मुलांची ही गोष्ट सतिश यांना माहित नव्हती. त्या तिघांनी सोमवार रात्री वेगळाच प्लॅन केला. त्यांनी ठरविलेल्या प्लॅनप्रमाणे परत ते तिघे ही मंगळवार दि. २० फेब्रुवारी रोजी परत पारे गाठले. त्यांनी नणंदेच्या घरात जावून जोरदार भांडणे काढली. भांडणात अशिषने तर कुणाल आणि आती संगिता सांछुखे यांना जबर मारहाण केली. त्यावेळी सखुबाई या भांडण सोडवायास गेल्या असता सुन रेणुका हिने तिला मारहाण करीत म्हतरे थेरडे हे सगळे तुझ्यामुळे झाले आहे म्हणत त्यांना आतील खोलीत ओढत नेले. बरोबर अशिष आणि लहान मुलगा हे होतेच. आतील खोलीत सखुबाई यांना ओढत नेल्यावर त्या तिघांनी त्या रुमचा दरवाजा आतून बंद केला. रेणुका हिने वृद्ध सासु सखुबाई यांना बेडवर खाली पाझून ती त्याच्या अंगावर बसली त्याचवेळी अशिष आणि त्याच्या लहान भावाने आजी सखुबाई हिच्या गळ्याभोवती टॉवेल टाकला. रेणुका हिचा राग तर अनावर झाला होता. ती आपल्या दोघा मुलांना चिथावणी देत मार थेरडीला हिच्यामुळे तर सगळे होत आहे म्हणत टॉवेलने गळा जोरात आवळण्यास सांगितले. त्यावेळी तिने ही सासुचा गळा जोरात आवळून धरला. इकडे दोन्ही मुलांनी टॉवेलचा फास जोरात आवळ्याने सखुबाई याचा श्वास गुदमरत जावून मंदावला. त्याच वेळी बाहेरून दार उघडा असे संगिता तिचा नवरा रामचंद्र, मुलगी जावाई कुणाल ओरडत होते. परंतु त्यांनी त्याचा आवाज न ऐकल्या सारखे करीत सासुला मारून टाकले. सासुला मारल्यावर रागाच्या भरात रेणुका हिने दरवाजा उघडत मेली एकदाची असे म्हणत चला रे म्हणत दोन्ही मुलांना घेऊन तेथून तिने पोबारा केला. ते तिघे ही तेथून गेल्यावर संगिता हिने आईला बघून हंबरडा फोडला. घरात रडारडी सुरु झाली.

या घटनाचा माहता शजारच्या लाकाना समजताच त्याना त्याच्या धाव घेतली. संगिता सांकुखे या रडून रडून आपल्या आईला वहिनीचा अणि तिच्या मुलांनी मारल्याचे सांगू लागली. या घटनेची माहिती घटनास्थळी केले पंचनामा सुरु असताना ही घटना कोणत्या कारणातून आणि कुणे केली आहे याची माहिती पोलीसांना मिळाली होती. पोलीसांनी घटनेचे पंचनामा करून मृतदेह शवविच्छेदनासाठी विटा येथील सरकारी रुग्णालयात पाठून दिला. या घटनेतील संशयीत रेणुका निकम तिच्या मुले हे विटा येथील आपल्या घरी असल्याची माहिती पोलीसांना मिळाल्यावर पोलीसांनी त्यांना तेथून ताब्यात घेतले. त्यांना विटा ग्रामीण पोलीस स्टेशनला आणून त्याच्याकडे या घटनेची चौकशी केली असत. त्या तिघांनी ही आपला गुन्हा कबुल करीत तो का? आणि कशासात केला याची माहिती पोलिसांना दिली. या घटनेची फिर्याद मयत सखुबाबी याची मुलगी रेणुका सांकुखे हिने विटा ग्रामीण पोलीसात दिल्यात त्याच्या फिर्यादीवरून पोलिसांनी सखुबाई संभाजी निकम (वय ८०) हिच्या खुन प्रकरणी त्याची सुन रेणुका सतिश निकम (वय ४४) तिच्या मुलगा अशिष (वय १९) आणि एक अल्पवयीन मुलगा याच्या विरोधात विटा ग्रामीण पोलीसात भावांवी. कलम ३०२ प्रमाणे गुन्ह्य दाखल केला. त्या तिघांना ही पोलीसांनी विटा येथील न्यायालयात उकेले असता मा.न्यायालयाने त्यांना तीन दिवसाची पोलीस कोठल सुनावली. पोलीस कोठडी दरम्यान पोलीसांनी त्यांच्याकडून गुन्ह्यावापरेला टॉवेल जप्त केला. या घटनेचा पुढील तपास पोलीस उपाधिक्षक विपुल पाटील याच्या मार्गदर्शनाखाली पो.निरी. शरद मेमाहे हे करीत आहेत. सासु आणि सुन याचे कधीच एकमेकीशी पटत नाही असे म्हणतात ते बरोबरच आहे. त्यातच नणंदेच्या बाजुने सासु राहिल तर तीचा जळफळाट होतो. सासुने नणंदेला मालमतेचा हिस्सा दिल तर ती आणखीनच चिडते आणि रागाच्या भरात नको ते करून बस हेच या घटनेवरून दिसून येते.

प्रयसाच्या प्रेमात अखर प्रियकर ..

ह सव कळ्यानतर घरात वाद झालआण काहा माहन्यात अहमदनगर जिल्ह्याच्यानेवासा तालुक्यातील वरखेड येथील विशां उर्फ ईश्वर उर्फ राजू याच्याशी तिचे लग्न लावून देण्यात आले. अश्विन तिच्या संसारात रममाण झाली. तिला दोन मुले झाली. बीची जिल्ह्यातील पुरुषोत्तमपुरी येथेही तसेच घडले. रामेश्वर कोरडेचे लक्ष अभ्यासात लागेना. तो ड्रायव्हिंग शिकला. इतरांच्या गाड्यांवर त ड्रायव्हर म्हणून काम करायचा. एक चांगलं स्थळ बघून त्याच्या घरच्यांनी त्याचे लग्न करून दिले. तोही संसारात रमला, मात्र त्याच अश्विनीशी संपर्क चालूच होता. अधून-मधून तेएक दुसऱ्याला फो करून एकमेकांच्या संपर्कात होते. एकदा विवाह झाल्यावर त्यांनी आपल्या जोडीदाराशी प्रामाणिक रहायला हवे होते, मात्र तसे काही घडले नाही. ज्या-ज्या वेळेश शक्य होईल तेंब्हा रामेश्वर हा अश्विनीला संपर्क करत असे. त्यावेळी तो कुठलाही विचार करत नसे. यामुळे आपल्यावर काय संकट ओढवू शकते याचाही त्याने विचार केला नाही. रामेश्वर कोरडे अश्विनीचा पिच्छा सोडायला तयार नव्हता. जाता येता तो तिची गाठ- भेट घेत असे. हेही लपून राहिले नाही. हे प्रकर तिच्या घरच्यांना समजले, तसे वातावरण तंग बनले. आपल्या मुलीच्या संसारात तो विष कालवू पहातो अशी तिच्या पालकांचा भावना झाली, त्यामुळे त्याला चांगलाच धडा शिकवायचा असे. अश्विनीच्या भावाने ठरवले. एप्रिल २०२३ मध्ये अश्विनीचा भाऊ अविनाश घटे याने रामेश्वरचे अपहरण करून त्याला बेदम चोप दिला. याबाबत नेवासा पोलीस ठाण्यात गुन्हा दाखल करण्यात आला. अधून मधून या घटना घडत होत्या. त्यावेळी अविनाश घटे व त्याच्या

तीन-चार मित्रांविश्वरुद्ध गुन्हा दाखल करण्यात आला होता. धाकदपटशंकरून तरी रामेश्वरमध्ये सुधारणा होईल अशी अपेक्षा अश्विनीच्या घरच्यांची होती, मात्र एवढे घडूनही त्याच्यात सुधारणा होत नव्हती वडील रामचंद्र, आई लता, पत्नी सीमा व दोन मुले अशा सर्वांच जबाबदारी आता - रामेश्वरवरच होती. त्याच्याकडे वडीलोपार्जिंशेतीही होती, मात्र ड्रायव्हिंगची आवड असल्याने वडीलांनी त्याल नवीन पिकअप गाडी घेवून दिली होती. पिकअप गाडीच्या बांधणी काम करायचे असल्याने रामेश्वर आपले वडील रामचंद्र (वय ५५) यांच्यासेबत दि. २ डिसेंबर २०२३ रोजी सकाळीच नाशिक येथे गेल होता. पिकअप गाडी बांधणीसाठी टाकली होती. गाडीचे काम काहाल लगेच झाले नाही, त्यामुळे ते दोघे बाप-लेक नातेवाईकांकडे मुक्कामाल थांबले. गाडी बनवण्यासाठी पैसे कमी पडल्याने रामेश्वर दुसऱ्या दिवशदि. ३ डिसेंबर २०२३ रोजी सकाळी ६ वाजता पैसे आणण्यासाठी बीड येथे जाण्यासाठी नाशिक येथील नातेवाईकांची मोटरसायकल घेवून निघाला. त्यानंतर दुपारी २ वाजण्याच्या सुरास रामेश्वरचात्याचे वडील रामचंद्र यांना फोन आला. फोनवर त्याने सांगितले की, 'मी पैसे घेवून निम्म्या वाटेत आलो आहे. लगानंतरही रामेश्वर अश्विनीच्या संपर्कात असतांना त्याल अश्विनीचा भाऊ, त्याचा मित्र आणि अश्विनीच्या नव्याने गाठले होते दुपारी २ वाजण्याच्या सुमारास रामेश्वरचा फोन झाल्यानंतर त्याच्या वडीलांना दुपारी ४ वाजता मोबाईलवरून फोन आला. फोनवरील व्यर्ती बोलत होती. 'मी अविनाश घटे बोलतोय. आम्ही तुमच्या मुलालाला नेवासा येथे पकडले आहे.' रामेश्वरचे वडील त्याला म्हणाले, 'तुम्ही त्याला का पकडले?' तेंव्हा तो म्हणाला, तुमचा मुलगा रामेश्वर माझ बहीण अश्विनीला भेटण्यासाठी आला होता, म्हणून आम्ही त्यार पकडून ठेवले आहे. त्यास आम्ही इंदापूर येथे घेवून जात आहोत तुम्ही इंदापूर येथे थांबा.' असे म्हणून तो फोन ठेवणार, तेवढ्या रामेश्वरचे वडीलत्याला म्हणाले, 'तू त्यास एवढ्या लांब घेवून जानका. मी एवढ्या लांब येऊ शकत नाही.' तेंव्हा त्या लोकांना रामेश्वरच्या वडीलांना नेवासा येथे येण्यास सांगितले. हे बोलत संपल्यानंतर रामचंद्र कोरडे (वय ५५) नाशिक येथे असलेल्या त्यांच्या नातेवाईकासोबत मोटरसायकलवरून नेवासा येथे जाण्यास निघालेल्या यावेळी रामचंद्र कोरडे यांनी याआधी आलेल्या मोबाईलवर कॉल केलाला तेंव्हा तो कॉल रिसीव केला गेला. त्यावेळी रामचंद्र कोरडे यांना आरडा-ओरडा आणि विहळण्याचा आवाज ऐकू येवू लागला. त्यावेळी रामचंद्र कोरडे यांनी सांगितले की, माझ्या मुलाला मारहात करू नका. तेंव्हा समोरच्याचा आवाज आला, तो म्हणाला की, 'मी अश्विनीचा पती विशाल बिरुदे आहे. तुमचा मुलगा माझ्या पत्नीभी भेटायला आला.' त्याचवेळेस एका महिलेचाही आवाज त्यांना आली ते सर्व जण त्यास मारहाण करत असल्याचे रामचंद्र कोरडे यांना जाणवले. दरम्यान पलिकडून आवाज आला. 'आम्ही त्यास मारहाण करत नाही, त्यास आम्ही सोडून देत आहे' असे त्यांनी सांगितले.

बाला असतानाच आजूबाजूला इतर लाकाचाद्खाला आवाज फानमध्ये येत होता. रामचंद्र कोरडे यांनी त्यानंतर अविनाश याच्या मोबाईल फोन केले. परंतु त्यांनी रामेश्वर कोठे आहे? याबाबत माहिती टिप्पणी नाही. कोरडे यांनी संध्याकाळी सात वाजण्याच्या सुमारास अविनाश यास फोन लावला असता त्याने सांगितले की, 'आम्ही तुमच्या मुला सोडून दिले आहे.' त्यानंतर संध्याकाळी ७.३० वाजण्याच्या सुमारास दुसऱ्या नंबरवरून फोन आला. त्या व्यक्तिने सांगितले की, 'याठिक तुमचा मुलगा पडला आहे, त्यास मार लागलेला दिसत असून बेशुद्धावस्थेत आहे' हे ऐकून कोरडे यांनी त्यांना सांगितले 'तुम पोलिसांना कळवा. मी नाशिक येथून येत आहे.' रामचंद्र कोरडे त्यांचे नातेवाईक रात्री १२.३० वाजण्याच्या सुमारास नेवासा पोलार ठाण्यात आले. त्यांनी ठाणे अंमलदारकडे मुलगा रामेश्वरविषयी चौकटी केली असता त्यावेळी त्यांनी त्याला साईसेवा हॉस्पिटल नेवासा पांढरे येथे दाखल केल्याचे सांगितले. रामचंद्र कोरडे व नातेवाईक नेवासा पांढरे येथील साईसेवा हॉस्पिटलमध्ये गेले असता, त्याठिकाणी रामेश्वर उपचार सुरु होते, मात्र त्याची परिस्थिती गंभीर होती. त्याला बरामद मार लागलेला होता. त्याच्यावर उपचार सुरु असतानाच दि. ४ डिसेंबर २०२३ रोजी पहाटे ५ वाजण्याच्या सुमारासतेथील डॉक्टरांनी रामेश्वर मृत्यू झाल्याचे सांगितले. नेवासा पोलीस ठाण्याचे पोलीस निरीक्षक शिवाजी डोईफोडे, सहाय्यक पोलीस निरीक्षक ज्ञानेश्वर थोरात येथे पुढील उत्तरीय तपासणीसाठी मृतदेह नेवासा फाटा येथील उपजिल्हा रुग्णालयात पाठवला. दरम्यान रामचंद्र किसन कोरडे (वय ५५) यांना फिर्यादीवरून ठाणे अंमलदार उपनिरीक्षक संदीप ढाकणे यांनी अविनाश सुरेश घटे (वय ३१), विशाल उर्फ ईश्वर उर्फ राजू बिरुदे (वय २५) अश्विनी ईश्वर बिरुदे (वय २५) आकाश दत्तात्रेय कोकाटे (वय ३२) यांच्याविकृद्ध गुन्हा रजि. नं. ११२/२०२३ भा.दं.वि. ३०२, ३४ प्रमुख गुन्हा दाखल करण्यात आला. पोलीस निरीक्षक शिवाजी डोईफोडे यांच्या नेतृत्वाखाली सहाय्यक पोलीस निरीक्षक ज्ञानेश्वर थोरात उपनिरीक्षक मनोज मुंडे, पोलीस नाईक अशोक लिपणे, कॉन्स्टेंटिन सुमित करंजकर, समीर शेख यांनी तपासास सुरुवात केली. या तपासास सर्व काही निष्पत्र झाले. संधी मिळेल त्यावेळी अश्विनीला भेटायाचे येणारा रामेश्वर दि. ३ डिसेंबर २०२३ रोजी सायंकाळी नेवासाजवळी औंदुबर हॉटेल ते नेवासा या रस्त्याजवळील भागात आला होता. नेवासा ते खडका फाटा जुना औरंगाबाद रोडवरील ज्ञानमोहिनी नगरच्या प्लॉक्सेत्रात तो आला होता. अनेकदा सांगूनी ही तो एकेत नाही म्हणून असत्याला सोडायचे नाही अशी मानसिकता अश्विनीचा भाऊ अविनाश घटे, नवरा ईश्वर बिरुदे यांची झाली होती. रामेश्वर कोरडे याच्या सुरुवातीला अश्विनीचा भाऊ अविनाश घटे, नवरा ईश्वर बिरुदे, घटेमध्ये मित्र आकाश कोकाटे याने शिवीगाळ केली. त्याला बरेचसे सुमारास अन् संतपाच्या भरात त्यांनी एका मोठ्या लाकडी दांडक्याने बेंड मारहाण केली. त्याचवेळी अविनाश घटे व रामेश्वरच्या वडीलांचा पांचालू होता. तो आवाज फोनमध्ये येत होता. हे सर्व अश्विनीसमोर पांचालू होते. तो निपचित होवून पडल्यावर ते निघून गेले. नेवासा पोलिसांनी कोणीतीरी कळवल्याने पोलिसांनी रामेश्वरला साईसेवा हॉस्पिटलमध्ये दाखल केले. रामचंद्र कोरडे यांनी फिर्याद दिल्यानंतर सहाय्यक पोलीस निरीक्षक ज्ञानेश्वर थोरात यांनी जलदातीने तपास करून अविनाश घटेमध्ये दि. ७ डिसेंबर २०२३ रोजी ईश्वर बिरुदे व अश्विनी बिरुदे यांना दि. १२ डिसेंबरलाच तर त्यांचा मित्र आकाश दत्तात्रेय कोकाटेला दि. १५ डिसेंबर रोजी जेरबंद केले. या सर्व आरोपींनी गुन्हा कबुल केला. सर्व आरोपी न्यायालयीन कोठडीत आहेत. घटेचा पुढील तपास पोलीस निरीक्षक धनंजय जाधव यांच्या मार्गदर्शनखाली सहाय्या पोलीस निरीक्षक ज्ञानेश्वर थोरात करत आहेत.

या बायकोला बाहेर घेऊन जातो तिच्याब

त्यावेळेपासून त्या दोघा नवरा बायकोत दररोज भांडणे होऊ लागा
 यासीन हा कामावरून रोज घरी येताना दारू पिऊनच येऊ लागा
 भांडणात तो बायकोला शरीफ बरोबरचे संबंध तोझून टाक, त्या
 जवळ घेऊ नकोस असे सांगत होता. ती मात्र त्याचे काहीच ऐ
 नवृत्ती, उलट ती नवच्यालाच त माझ्या लायकीचा नाहीस असे म्हणू

नहता. उलटा नवचालावु मु नाईवा लायकादा नाहास अस म्हणून हिंवू लागली. याचा भयंकर राग यासीनला येत होता. शरीफका माझ्या घराची वाट लागली आहे असे तो म्हणत होता. काही केले त्याची बायको शरीफका नाद सोडयला तयार नव्हती. त्यातच म्हणून एकदा घरी कुणी नसताना यासीनला त्याची बायको आणि शरीफ हे तु नको त्या अवस्थेत सापडले. त्यावेळी तर त्याच्या रागाचा पारा जास्त चढला. त्यातून ही त्याने एकदा दोनदा शरीफ याला भेटून तु माझी बायकोचा नाद सोड तिला तुझ्या नादाला लावू नकोस त्याचे परिणाम गंभीर होतील अशी धमकी दिली. त्या धमकीकडे शरीफने जाणून बुद्धी दुर्लक्ष केले. शरीफने आपल्या बायकोला नादाला लावून आपला बदनामी केली आहे, त्याच्यामुळे आणि आपल्या बायकोचा आपल्याला मान खाली घालवी लागत आहे याचा तो विचार कर्त्तव्य होता. यासीनने आता शरीफका कायमचा काटा काढण्याचा विचार केला. त्याने ही गोष्ट आपले मित्र रक्कीक महंमदापुर, मोसीन बळू अल्लाउद्दीन बाबची यांना सांगितली. त्यांना ही शरीफचे यासीनने बायकोबरोबर असलेले विवाहबाह्य संबंध माहित होते. त्याची यासीनला शरीफला संपविण्यासाठी मदत करतो असे सांगितले. इतर शरीफ हा दि.शुक्रवारी ९ फेब्रुवारी रोजी संध्याकाळी महंमदापुरे येथे वडिल अजारी असल्याने त्यांना पाहण्यासाठी म्हणून विजयापूर येथे सरकारी रुणालयात गेला. तेथे त्यावेळी यासीन, महंमदापुरे, बळू अल्लाउद्दीन बाबची हे होते. शरीफ हा महंमदापुरे याच्या वडिलांना पाहण्यात घरी परत जात असताना यासीन याने त्याला चत चहा पिऊया रुक्मिणी म्हणाला, तेथीलच एका गाडयावर त्यांनी चहा घेतला. त्यानंतर त्याची शरीफला सोलापूर रस्त्यावर थोडे काम आहे असे सांगून आपला कारमध्ये बसविले. कारमध्येच त्याच्याशी गोड बोलत त्याला थंडी खरी ही प्यायला दिली. त्यानंतर काही वेळाने त्यांनी दारू ही प्यायला त्यावेळी मुद्दामच त्यांनी शरीफला जास्तच दारू पाजली. विजयापूर सोलापूरला रात्रीच्या सुमारास ते आले. सोलापूरच्या अलिकडे एक निर्जन स्थळी कार थांबूवून शरीफबरोबर मुद्दामच भोडण उकरून काढली. यासीनने त्याला तुला माझ्या बायकोबरोबर संबंध ठेवू नकोस रुक्मिणी म्हणत असताना तु संबंध ठेवतोस काय म्हणत हाणामारीला सुरुवात केली. त्या चौधूंनी ही त्याला जबर मारहाण करीत त्याचा दोरीने गावला. तो त्याच्या तावडीतून सुटण्याचा प्रयत्न करीत असताना यासीन याने शरीफच्या छातीत आणि अंगावर चाकूने सपासप्राप्त केले. शरीफ याच्या अंगातून मोठ्या प्रमाणात रक्तस्खाव त्याचा जागत मृत्यू झाला. आता त्याच्या मृतदेहाची विलहेवाट लावायची करी यात ते विचार करीत असताना त्यांनी त्याचा मृतदेह महाराष्ट्र हृदीत नेत्राकण्याचा विचार केला. त्यांनी तशीच कार त्याच्या मृतदेहावर विजयपूर गुहागर हायवेने विजयपूर, सोलापूर, जत अशा मार्गे घातात

जतहून युद्ध आल्यानंतर कवठमहकाळ पासून नागज माग भावा धाटात आले. रात्रीच्या अंधारात त्या हायवेबर फारसे कुणी नव्हते. त्यावेळी रात्रीचे २.३० वाजले असतील, नागज पासून सुमारे ३ ते ४ कि.मी अंतरावर एका निर्जन स्थळी त्यांनी कार थांबवली. त्या कारमधून शरीफ याचा मृतदेह बाहेर काढला. रस्त्याच्या आता थोडे बाजुला जात एका रस्त्यालगत असणाऱ्या पुलाखाली त्याचा मृतदेह नेला. बरोबर येताना त्यांनी तेलाचा कॅन घेतलेला असल्याने त्यांनी तेल मयत शरीफच्या अंगावर ओतले. त्यांनी त्याचा मृतदेह जाळून टाकला. तो मृतदेह पुर्णपणे जळला आहे किंवा नाही हे त्यांनी पाहिले नाही. लागलीच त्याचा मृतदेह जाळल्यानंतर त्यांनी तेथून कारने परत रातोरात विजयपुर गाठले. दुसऱ्या दिवशी शनिवार दि १० फेब्रुवारी रोजी सकाळी १० वाजपेच्या सुमारास तेथे लघुशंकेला जाणाऱ्या एका व्यक्तीस रस्त्याच्या पुलाखाली कोणाचा तरी अर्धवट जळालेला मृतदेह दिसून आला. त्याने या घटनेची माहिती लागलीच कवठेमहकाळ पोलीसांना दिली. या घटनेची माहिती मिळताच कवठेमहकाळ पोलीसांनी घटनास्थळी धाव घेत घटनेची पाहणी करून पंचनामा करायला सुरुवात केली. घटनास्थळी जिल्हा पोलीस प्रमुखसंदीप घुगे, मिरज उपविभागीय पोलीस अधिकारी, जतचे वरिष्ठ पोलीस अधिकारी यांनी भेट देत घटनेची माहिती घेतली मयत व्यक्तीच्या जळालेल्या अर्धवट मतदेहाचे फोटो पोलीसांनी सोशल मिडियावर टाकला. जेणे करून मयत व्यक्तीची ओळख पटविण्यास मदत होईल. हा मृतदेह अर्धवट जाळून टाकला असल्याने संबंधीत व्यक्तीचा खून दुसरीकडे करून पुरावा नष्ट करणेसाठी या परिसरात आणून टाकला असावा अशी शंका पोलीसांनी व्यक्त करून कवठेमहकाळ तसेच आजुबाजुच्या व शेजारच्या कर्नाटक राज्यातील पोलीसांशी संपर्क करून या वर्णनाची कुणी व्यक्ती बेपत्ता आहे का? याची माहिती घेतली हि महिती घेत असताना त्यांना कर्नाटकातील विजयपुर येथील गोलघुमट पोलीस ठाण्यात दि. ९ फेब्रुवारी २०२४ पासून शरीफ हसनसाब गनवार (वय ३४) हा बेपत्ता असल्याची फिर्याद त्याच्या पत्नीने दिली होती. कवठेमहकाळ पोलीसांनी शरीफ याच्या पत्नीला गोलगुमट पोलीस स्टेशनला बोलावून घेऊन मयत शरीफ याचा अर्धवट जळालेले फोटो दाखविले असता तिने ते फोटो ओळखून मयत व्यक्ती ही तिचा पती शरीफ हसनसाब गनवार असल्याचे पोलीसांना सांगितले. मयताची ओळख पटल्यानंतर पोलीसांनी तिच्याकडून या घटनेची फिर्याद घेऊन शरीफ याच्या विषयी माहिती घेतली. मयत शरीफ याचे यासीन याच्या पत्नीबरोबर अनैतिक संबंध होते. त्यातून यासीन याने शरीफ याला धमकी दिल्याचे तिने पोलीसांना सांगितले. या हिंटवरून पोलीसांनी गोलगुमट पोलीसांच्या मदतीने यासीन अन्वर बळारी (वय ३०) याला विजयपूर येथील जेल दर्गा परिसरातून ताब्यात घेतले. त्याच्याकडे शरीफ याच्या खूनाविषयी चौकशी केली असता त्याने आपला गुन्हा कबुल करून तो का? आणि कशासाठी केला याची माहिती पोलीसांना देवून या घटनेतील आपल्या सहकारी मित्रांची नावे ही पोलीसांना सांगितली. त्याने दिलेल्या माहितीवरून पोलीसांनी मोसीन अन्वर बळारी (वय ३२) अल्लाउद्दीन महेबुबसाब बाबची (वय २८) आणि रफीक शब्बीर महमंदापुरे (वय ३०) यांना खूवांज मस्जिद जेल दर्गा परिसर येथून ताब्यात घेतले. त्यांनी ही पोलीसासमोर आपल्या गुन्हयाची कबुली दिली. मयत शरीफ याच्या पत्नीने दिलेल्या फिर्यादीवरून पोलीसांनी शरीफ हसनसाब गनवार (३५) याचा खून करून पुरावा नष्ट करण्याचा प्रयत्न केल्याप्रकरणी गोलगुमट पोलीसात गुन्हा दाखल करण्यात आला. त्यानंतर हा गुन्हा कवठेमहकाळ पोलीसात वगे करून त्याचे विरोधात भा.दं.वी. कलाम ३०२, २०१ प्रमाणे गुन्हा दाखल करून त्यांना मा.कोर्टसमोर पोलीसांनी उभे केले असता मा.कोर्टने त्यांना पाच दिवसाची पोलीस कोठडी सुनावली. पोलीस कोठडी दरम्यान पोलीसांनी त्याच्याकडून गुन्हयात वापरलेली कार आणि चाकू व तेलाचा कॅन जस केला. या घटनेचा तपास वरिष्ठ पोलीस अधिकाऱ्याच्या मार्गदर्शनाखाली पो.निरी.सतीश शिंदे, हवा. संदीप नलावडे, बिरोब नाळे, संदीप गुरव, विक्रम खोत, सागर लवटे, अमर नरळे याच्या पथकाने केला. नाजुक संबंध एकदा का उघडकीस आले की त्यातून खूनासारखी घटना घडते हेच या घटनेवरून दिसून येते.

कसाबसा आपला जीव वाचवला. घटनेनंतर आरोपीं

काढला. याप्रकरणी पोलिसांनी तपासाची चक्रे फिरवत मनोजता अटक केली. या घटनेमुळे परिसरात एकच खळबळ उडाली आहे.

येडशीमध्ये डीजे बंद करायला

ठाण्याचे सहायक पोलीस निरीक्षक कासुळे, पीएसआय बनसोडे, पोलीस हेड कॉन्स्टेबल पठाण कर्तव्यावर तैनात होते. दरम्यान शिवजयंती मिरवणुकीसाठी लावलेल्या डीजे परवाण्याबाबत पोलिसांनी विचारपूस केली असता शिव जयंती उत्सव समितीने ते सर्व परवाने अध्यक्षाकडे असल्याचे तोंडी सांगितले. वास्तविक मिरवणुकीसाठी कुठलेही डीजे परवाना नसल्याची प्राथमिक माहिती मिळाली असली तरी पोलिसांनी त्याकडे दुर्लक्ष केले. शिवजयंती मिरवणुकीमध्ये असंख्य तरुण मद्युंद अवस्थेत नाचत होते. दरम्यान १० ते १०.३० दरम्यान वेळेचे बंधन पाळून पोलिसांनी जयंती मिरवणुकीतील डीजे बंद करण्याच्या सूचना दिल्या. त्यावेळेस मात्र शिवजयंती मिरवणुकी मधील एक टोक्याने पोलिसांशी हसत घालत पोलिसास मारहाण करण्यास सुरुवात केली. दरम्यान शिवजयंती बंदोबस्तासाठी तैनात असलेले सहायक पोलीस निरीक्षक कासोळी यांनी सदरील माहिती त्यांचे वरिष्ठ अधिकारी श्री गणेश कानगुडे यांना माहिती दिली. दरम्यान धाराशिव ग्रामीण पोलीस ठाण्याचे पोलीस निरीक्षक गणेश कानगुडे हे सकाळीच न्यायालयीन कामकाजासाठी औरंगाबाद येथे गेले होते. दिवसभरातील काम आटोपून ते धाराशिव कडे परत येत होते. ते येडशीपासूनच जवळच अंतरावर आले असता त्यांना सदरील माहिती मिळाली. घटनेचे गांभीर्य ओळखून असे काही मिनिटातच येडशी येथे दाखल झाले. तोपर्यंत शिवजयंती मिरवणूक शहाजी चौकात आली होती. शिवजयंती मिरवणगिरी जवळ जात त्यांनी डीजे बंद करण्याच्या सूचना दिल्या. तेव्हा जयंती मिरवणुकीमध्ये असलेले संजय लोखडे तुषार शिंदे शिवा नलवडे, बंडू देशमुख, गणेश वीर, नितीन शिंदे यांनी गैर कायद्याची मंडळी जमवून पोलिसांची पूजत घालत दादागिरी ची भाषा चालवली. तर काही जणांनी पोनि गणेश कानगुडे यांच्या पाठीमागे जाऊन त्यांचा गळा आवळण्याचा प्रयत्न केला. धाराशिव ग्रामीण पोलीस ठाण्यात गुरु ६२/२०२४ कलम ११७, ५०४, १४१, १४३, १४७, १४९, ३०८, २९४, ३५३, ३३२, १५२, १८९, ३४१ भादवि सह कलम ३७ (१) (३)/१३५ मपो कायदा सह कलम ७ कायद्याअंतर्गत गुन्हा दाखल करण्यात आला आहे. या प्रकरणाचा पुढील तपास धाराशिव ग्रामीण पोलीस ठाण्याचे पोलीस निरीक्षक गणेश कानगुडे हे करीत आहेत.

॥ जय भगवान् जी ॥

गुन्हेगारीचा कर्दनकाळ

प्रगती संध्या

संपादक : लक्ष्मणराव पाटोळे

वर्ष : १२ अंक : १० रविवार दि. २५ फेब्रुवारी २०२४ ते रविवार दि. ०३ मार्च २०२४ पाने : ८ किंमत : ५/- रुपये

www.crimesandhya.com महाराष्ट्रातील १४ जिल्ह्यांत वितरीत होणारे साप्ताहीक crimesandhyavasai@gmail.com

ठाणे ■ पालघर ■ मुंबई ■ जळगाव ■ नाशिक ■ धुळे ■ बिठ ■ परभणी ■ पुणे ■ औरंगाबाद ■ लातूर ■ उर्मानाबाद ■ सोलापूर ■ नांदेड

- सत्तेचा माज चढताच कार्यकर्ते उन्मत्त झाले
शिंदे गटाच्या गुडांनी विद्यार्थ्यांला ठार केले ३
- ज्येष्ठ अभिनेते अशोक सराफ यांना
महाराष्ट्र भूषण पुरस्कार प्रदान ४
- संतान महिलांचा गटविकास अधिकाऱ्ये
कार्यालयात हुंडा कळशीसह तिळ्या आंदोलन ५
- देवांगी तालुक्यातील राष्ट्रवादी कांग्रेसचे
कार्यकर्ते शरदुचंद्र पवार साहेबांच्या विचारांचे! ६
- मिरा भाईदार वसई विशार पोलीस आयुकालयात
१४५ नवीन पोलीस कर्मचाऱ्यांची नियुक्ती! ७

॥ माता वारोंडाहेवी प्रसन्न ॥

अंजिंठ्याच्या कुशीतून उगम पावणारी ही वाघूर नदी. वाकोद या भाऊऱ्याच्या जन्मगावी प्रवाहित झालेली. श्रद्धेय मोठ्याभाऊंप्रती नितांत आदर भावना व्यक्त करणारी ही आशयसंपन्न रचना
साहित्य अकादमी पुरस्कार प्राप्त श्रीकांत देशमुख यांची. (रचना: २००६, जळगाव)

गाळ

'वाघूर'च्या खोन्यामधी,
तुवा टेकविला माथा।
हातापायाच्या रेघात,
घोळविली गावगाथा ॥

तुझ्या मनातली नाती,
तुझ्या पायतळी माती।
दस्याखोन्यात हासली,
गर्द गवताची पाती ॥

भंडाऱ्याच्या डोंगरात,
तुकोबाही अभंगला।
तुझ्या हाकेच्या पोटात
तुकाराम प्रसवला ॥

स्वता होऊनि जाणता,
नेणत्याला दिले बळ।
काबाडल्या देहावरी,
पाठीलागी आले वळ ॥

माती रडे ढेकळात,
गाव कापे काळजात।
जन्म जगता मरता,
हरवली देहकात ॥

उन्हे झेलता पेलता,
कातळा देहमाथा।
शेतकीला दिले बळ,
असा माणूस जाणता ॥

तुझ्या नसानसातून वाहे,
वाघूरचे निळे पाणी।
भावभोळ्या माणसांची,
तुझ्या ओठी देवगाणी ॥

नदीकाठ रुंदावला,
जरीकाठाचा पदर।
जशी नाथाच्या हातची,
तुवा घेतली कावड ॥

कावडीत भरलेले,
अंजिंठ्याचे निळे पाणी।
घेते झेलून आभाळ
काळ्या मातीची कहाणी ॥

— श्रीकांत देशमुख

श्रद्धेय भवरलालजी जैन यांना श्रद्धावंदनदिनी कृतज्ञतापूर्वक प्रणाम...

जन्म: १२ डिसेंबर १९३७ निवारण: २५ फेब्रुवारी २०१६

भारत सेवाश्रम
जैन पार्कजेनेशन
www.bksjfoundation.org

कार्यकर्ता लेभावकर
विकल्पांश अस केत्र

जैन स्वस्तिक संघ
अस केत्र, असांगी, असांगी

महाविद्येश संस्कृतिकलायम
भक्तिसम्प्रदायन अकाशंदणी

जैन इरिंगेशन सिस्रिड्हिवयु लि.
कल्याण कलापरी, झारांगा भेट कोळी

भवरलालजी आसानी कांताई
जैन पार्कजेनेशन

जैन फार्म फेश फऱ्स लि.
गर्जन कलापरी, झारांगा भेट कोळी

अनुभूति
स्कूल
www.anubhutschool.in

गौरी अशी तिर्थंकर निरेशन

जैन फार्म फेश फऱ्स

गांधी दिसर्व फार्केशन
- सर्व - गांधी - गांधी
www.gandhifoundation.net

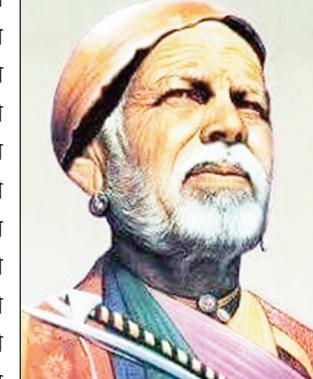
कसली जात आणि कुठला धर्म
सामान्य माणसाला फक्त भाकरीची आस आहे
स्वातंत्र्य व संविधानाच्या गळ्या भोवती

द शाला स्वातंत्र्य मिळवून देण्यासाठी ज्या लाखो हुतात्म्यानी आपलं रक्त सांडलं, आपल्या घरादारावर पाणी सोडलं, त्यांना जर त्या वेळेला समजलं असतं, की आपण ज्यांच्यासाठी आपलं बलिदान देणार आहेत, ते भविष्यात नालायक निधानार आहेत आणि देशाला पुन्हा पारतंत्र्यात लोटणार आहेत. हे जर त्यांना त्या वेळेला कळालं असतं, तर त्यांनी स्वातंत्र्यसंग्रामाचे हवन कुंड पेटवलेच नसते. आणि त्यात आपलं बलिदान दिलेच नसते. देशावर इंग्रजांचं राज्य असताना जी परिस्थिती होती, त्याहीपेक्षा वाईट स्थिती आज लोकशाहीमध्ये आहे. गोच्या इंग्रजांपेक्षा काळे इंग्रज भयंकर निधाले. त्यामुळे या काळ्या इंग्रजांच्या हातून देशाला सोडवण्यासाठी, आज दुसऱ्या स्वातंत्र्य युद्धाची आवश्यकता आहे. कोणत्याही देशाचा विकास हा परिवर्तनातून होत असतो. जर आर्थिक, सामाजिक, आणि वैचारिक परिवर्तन झाले, तर देश दोन पावले पुढे जाऊ शकतो. पण दुर्दैवाने या देशात जे कोणी सत्तेवर आहेत, ते देशाला पुन्हा मागे नेत आहेत. कारण धर्म, देव, आरथा, परंपरा या सगळ्या गोष्टींचा लोकशाही किंवा संविधानाशी काढीचाही संबंध नाही. तरीसुद्धा राज्यकर्ते हेतू पुरस्कार या सगळ्या गोष्टीमध्ये लोकांना अडकवून, देशातील जे मूळ प्रश्न आहेत, त्या प्रश्नांपासून लोकांचं लक्ष दुसरीकडे वळवण्याचा प्रयत्न करीत आहेत. त्यामुळे या देशात पुन्हा एकदा पाचशे वर्षापूर्वीची परिस्थिती निर्माण होण्याचा धोका

दगडात नव्हे तर माणसात देव शोधणारे संत गाडगेबाबा

आधुनिक महाराष्ट्रात सत, महत, बाबा, बापू, माता याचा सुळसुलाट झाला असून त्याचा भक्त परिवार देखील कल्पणीय असल्याचे दिसते ते खरे संत महंत आहेत की खोटे भौंदू आहेत याचा निर्णय त्यांच्या भक्तांनी घ्यायचा असून प्राप्त परिस्थितीत असे दिसते की ते काहीही उद्योग धंदा करीत नसले तरी त्यांचा एकूणच श्रीमंती थांड्याचे राहणीमान त्यांचे आश्रम, स्थावर मालमत्ता चकित करणारे आहेत. हे सर्व वैभव आले कुठून असा प्रशंसन पडणे साहजिकच आहे, परंतु गेल्या काही काळात त्यांच्याबद्दल उजेडात आलेले प्रकरण आणि त्यामुळे त्यार्ती काहींना तुरुंगवासाची करावी लागलेली वारी, न्यायालयाने ठोठावलेल्या शिक्षा यांचा विचार केल्यास त्यांच्या बहुसंख्य बाबा हे भौंदू, स्त्री लंपट, अत्याचारी, व्याभिचार्य असल्याचे सिद्ध झाले आहे. आसो...

स ध्याचे बिघडलेले समाज व समाज स्वास्थ्य, स्वार्थी मानसिकता, समाजसेवेच्या नावाखाली पोसलेली खिसाभ्रूवृत्ती ह्या पाश्वभूमीवर गोपाला गोपाला देवकीनंदन गोपाला असे म्हणत तत्कालीन काळात कीर्तन करणारे केसांच्या झिंज्या, खापराच्या तुकड्याची टोपी, ठिंगळजोडलेले कपडे, दाढीचे खुंट वाढलेले एका कानात कवडी तर दुसऱ्या कानात फुटक्या बांगडीची काच हातात खराटा अशा अवतारातील गाडगेबाबा नजरेसमोर उभे राहतात. ज्यांनी समाज प्रबोधनाची कास धरून निस्वार्थीपणे सामाजिक सुधारणा, अंधश्रद्धा निर्मूलन, जातीभेद, दिन दुबळ्या गरीब अनाथ आबला लोकांच्या उत्थानासाठी घरादागावर नांगर फिरवून गावेगावी भटकंती करीत, कधी अर्धपेटी तर कधी उपाशी राहून आपल्या कार्याचा अविट ठसा उमटविला त्या गाडगेबाबांची प्रकरणी आठवण आल्याशिवाय राहत नाही. त्यांचे मूळ नाव डेबुजी झिंगराजी जानोरकर असून जन्म २३/२/१८७६ रोजी शेंडगाव तालका दर्यापर जिल्हा अमरावती

काढण्याचा मला देवाने कपडे धुण्यासाठी
पाठविले नमून समाजात ज्या वाईट स्टी परंपरा अंधश्रृंखला
अज्ञान जातीतील मळमळ साचलेली आहे ती धुण्यासाठी
काढण्यासाठी पाठविले आहे असे ते लोकांना सांगत. डॉक्टर बाबासाहेब आंबेडकर आणि गाडगेबाबा समकालीन हंडीचा
गाडगेबाबा जरी डॉक्टर आंबेडकरा पेक्षा पंथरा वर्षांनी मंदिरात
असले तरी अन्यराजकीय व समाजसुधारका पेक्षा डॉक्टर आंबेडकरांच्या कायरिन ते अत्यंत प्रभावीत होते दोघांमध्ये दाट क्रणानुबंध होता तो क्रणानुबंध दोन व्यक्ती मधील न आचार विचार तत्त्वनिष्ठता आणि परस्परांच्या कार्याचा अद्वितीयता द्यातून निर्माण झाला होता त्याला तत्त्वनिष्ठ बैठक असल्यामुळे तो शेवटपर्यंत अतूट राहिला त्यांच्यातकधीच मठभेदांची तरफी निर्माण झाली नाही ह्या क्रणानुबंधनातूनच गाडगेबाबा किंवा प्रसंगी डॉक्टर बाबासाहेब आंबेडकरांच्या कार्य कर्तुत्व आणि दिनुबद्ध्या समाजाच्या नेतृत्वाचा आवार्जन उल्लेख करीत दोघांचे कार्य समान असून किंतन हे गाडगेबाबांच्या लोकप्रबोधन जागृतीचे माध्यम होते तर डॉक्टर बाबासाहेब आंबेडकरांनी ते कार्य सामाजिक चळवळ आणि राजर्किंवा माध्यमातून केल्याचे दिसते ह्या दोन्ही महापुरुषांनी एकमेकाबद्दल अतिव आदर प्रेम जिल्हाळा समन्वय आणि प्रचंड आत्मीयता होती त्यामुळे बन्याचदा ते एकमेकाशी समस्यांमध्ये मसलत करीत. १४ जून १९५१ ला गाडगेबाबा आज असल्यामुळे दादर येथील दवाखान्यात इंडमिट झाले त्यावेळी डॉक्टर बाबासाहेब आंबेडकर केंद्रीय कायदेमंत्री होते दिल्लीला जाण्यासाठी मुंबई सेंट्रल रेल्वे स्टेशनला पोहोचावाची असताना तिथे त्यांनाही बातमी समजली तेव्हा त्यांनी पुर्द्धा सर्व कार्यक्रम रद्द करून गाडगेबाबांच्या प्रकृतीची विचारावाची करण्यासाठी दवाखाना गाठला इतके त्यांचे परस्पर प्रेम हंडीचा बाबांचे मुंबईत कीर्तन असताना डॉक्टर आंबेडकर संघी मिक्रोफोन तेव्हा कीर्तन ऐकायला जात असेल कीर्तनात डॉक्टर बाबासाहेब आंबेडकर जमिनीवर बसून कीर्तन ऐकत म्हणायचे जिथे गाडगेबाबा तिचे घाण असू शकत नाही असताना त्यांच्या जयंती दिनानिमित्त क्राईम संध्याच्या वर्तीने केली गोळी अभिवादन!

માર્ગ વિદ્યા મોટો -

सावधान! हेश आणखी एका फाळणीच्या उंबरठ्यावर!

निर्माण झाला आहे. पण याला कारणीभूत दुसरे तिसरे कोण नसून, इथले बिनडोक लोकच आहेत. कारण त्यांनीच भ्रष्टाचारी बलात्कारी, व गुन्हेगारी प्रवृत्तीचे पुढारी तयार केले. आणि त्यांच्या हाती या देशाची कमान सोपवली आहे. त्यामुळे राजकीय देशाचे काय होणार हे वेगळे सांगण्याची आवश्यकता नाही. मुलात धर्म आणि आस्था या दोन गोष्टी अफूच्या गोणी सारखी असतात. त्यामुळे धर्म आणि आस्था यांच्या आहारी गेलेल्स लोकांना, धर्म आणि आस्थेतून निर्माण होणाऱ्या जातीचा विद्वेषाचे दुष्परिणाम दिसत नाहीत. कारण लोक कुणाच्यातात चिथावणीवरून आपले मत बनवतात. आणि त्यानुसार रस्त्यावर उतरून हैदोस घालतात. पूर्वी इस्लाम खत्रे मे हैं अशा आरोळ्या ठोकून मुस्लिम मुला मौलवी ज्याप्रामाण्यामुसलमान धर्मातील तरुणांना भडकावून जेहाद साठी तयार करायचे. त्याच पद्धतीने काही हिंदुत्वावादी नेते आज हिंदून धर्म संकटात आहे अशी खोटी बतावणी करून तरुणांना भडकावत आहेत. त्यामुळे हिंदू आणि मुसलमान या दोन धर्मातील लोकांमधील दरी वाढत चाललेली आहे. मुस्लिम द्वेशावर हिंदुत्वाचे सुरु असलेले राजकारनाने देशाला आणखाले एका फाळणीच्या उंबरठ्यावर उभे केलेले आहे. देश स्वातंत्र्याचा झाल्यानंतर मोहम्मद अली जिनाने, मुसलमानांना भडकावून देशात जातीय दंगली घडवून आणल्या. आणि मुस्लिमांसाठी स्वतंत्र देशाची मागणी केली. त्यानुसार पाकिस्तान नावाची इस्लामी राष्ट्र तयार झाले. पण धर्माच्या आधारावर तयार

ज्ञालेल्या, पाकिस्तानमध्ये गेल्या ७५ वर्षांत जी परिस्थिती निर्माण ज्ञालेली आहे, तशीच परिस्थिती हिंदुत्ववादांमुळे भारतात निर्माण होण्याचा धोका आहे. त्यामुळे जाती धर्माच्या नावाने सुरु असलेला हा नंगानाच थांबवण्यासाठी, सर्व धर्माच्या लोकांनी हिंदू आणि मुस्लिम धर्मातील जातीयवादाना रोखणे गरजेचे आहे. पृथ्वीवरील सर्व प्राणीमात्रात परमेश्वराने माणसालाच तल्ख बुद्धी दिलेली आहे. आणि याच बुद्धीच्या जोरावर माणसाने आपला विकास केला. नवेनवे शोध लावले. अगदी परश्वाहवर पाऊल ठेवण्यापर्यंत माणसाने विज्ञानाच्या जोरावर प्रगती केली. माणसाला बन्या वाईट गोष्टी समजतात. त्याबाबतचे त्याला ज्ञान असते. असे असताना आज काही लोक आपली बुद्धी गहाण ठेवून, एखाद्याच्या मागे फरफटत जात आहेत. खास करून राजकारणात स्वतःला कार्यकर्ते म्हणून घेणारे काही लोक, अक्षरशः अंध फक्त बनले आहेत. भ्रष्टाचाराच्या आरोपाखाली तुरुंगात गेलेला नेता जेव्हा जामिनावर सुटून येतो, तेव्हा त्याच्या मिरवणूका काढल्या जातात. त्याला हार तुरे घातले जातात आणि हे सर्व अंधभक्त असलेला कार्यकर्ता करीत असतो. यावेळी त्याने आपली सद्विवेक बुद्धी अक्षरशः गहाण ठेवलेले असते. आपण ज्याचा सत्कार करतोय, आपण ज्याला हार तुरे घालतोय, तो नेता भ्रष्ट आहे, समाजासाठी घातक आहे याची त्याला जाणीव असून सुद्धा, तो त्या नेत्याच्या मागे फरफटत जात असतो. त्यामुळे अशा फरपटत जाणाऱ्या बिनडोक कार्यकर्त्याच्या जीवावर

ज्येष्ठ अभिनेते अशोक सराफ यांना महाराष्ट्र भूषण पुरस्कार प्रदान

‘अष्टपैलू’ अरोक सराफ हे मराठी मातीतील अस्सल हिरा - मुख्यमंत्री

मुंबई/प्रतिनिधि

आपल्या अविस्मरणीय भूमिकानी अष्टपैलू अभिनेते अशोक सराफ या प्रेक्षकांची अभिरुची संपन्न केली. अबच्या महाराष्ट्राला त्यांनी पोट धरून हसवा प्रसिद्धीचे इतके वलय मिळूनही त्यांनी कधीही जमीनीशी नातं तोडलं नाही. त्यांच्या अर्थने ते मराठी मातीतील अस्सल हिंग आहेत, अशा शब्दात मुख्यमंत्री एकनाथ शिंदे यांनी ज्येष्ठ अभिनेते अशोक सराफ यांच्या कार्याचा गौरव केले. मराठी चित्रपटसृष्टीसाठी जे जे आवश्यक आहे, त्या सर्व सुविधा राज्यात उपलब्ध आहे. करून देण्याचा आणि जगाला हेवा वाटेल अशी फिल्मसिटी आपण तयार करून असे प्रतिपादन त्यांनी केले. महाराष्ट्र शासनाकडून दिला जाणारा राज्याचा सर्वोन्नती नागरी सन्मान असणारा महाराष्ट्र भूषण पुरस्कार ज्येष्ठ अभिनेते अशोक सराफ यांना तर मानाचा गानसप्राजी लाता मंगेशकर पुरस्कार ज्येष्ठ पार्श्वगायक सुंदर वाडकर यांना मुख्यमंत्री एकनाथ शिंदे यांच्या हस्ते प्रदान करण्यात आला. यांच्यावरीली मुख्यमंत्री श्री शिंदे बोलत होते. याशिवाय, मराठी व फिल्मसिटी चित्रपटसृष्टीसाठी आपल्या कलेच्या माध्यमातून अनेक वर्ष योगदान देत रसिकांना व कलासृष्टीची सेवा करणाऱ्या ज्येष्ठ कलावंतांना दिला जाणारा राजकीय जीवनगौरव आणि विशेष योगदान पुरस्कार, चित्रपती व्ही. शांताराम जीवनगौरव आणि विशेष योगदान पुरस्कारही यावेळी प्रदान करण्यात आले. या समारंभात उपमुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस, सांस्कृतिक कार्य मंत्री सुधीर मुनगंटीवार, शासनांशिक्षण मंत्री तथा मुंबई शहर पालकमंत्री दीपक केसरकर, आमदार मनीषा कांडे मुख्यमंत्र्यांचे प्रधान सचिव तथा सांस्कृतिक कार्य विभागाचे प्रधान सचिव विकास खारगे, महाराष्ट्र राज्य चित्रपट, रंगभूमी व सांस्कृतिक विकास महामंडळ व्यवस्थापकीय संचालक डॉ. अविनाश ढाकणे आणि सांस्कृतिक कार्य संचालक बिभीषण चवरे आदींची उपस्थिती होती. यावेळी मुख्यमंत्री एकनाथ शिंदे म्हणजे की, अष्टपैलू, हा शब्द खन्या अर्थने ज्यांना लागू होतो ते नाव म्हणजे अशोक सराफ आहे. सलग ५० वर्षे असंख्य भूमिका करूनही ज्यांच्यात अभिनयात आणि नव काही तरी करून दाखविण्याची भूक अजूनही कायम आहे. अशोक सराफ हे बयाचा अमृत महोत्सव साजरा करत असताना राज्य सरकारचा महाभूषण पुरस्कार त्यांना देण्यात येत आहे, हा अवघ्या महाराष्ट्रासाठी अभिनयात आणि अमृताहूनही गोड क्षण असल्याचे त्यांनी सांगितले. मागील वर्षी जगायिका आशाताई भोसले आणि ज्येष्ठ निरुपणकार तिर्थरूप नानासाठी धर्माधिकारी यांना महाराष्ट्र भूषण पुरस्काराने गौरवण्याची संधी मला मिळाला. यावर्षी अशोक सराफ यांचा आपण गौरव करत आहोत. त्यांनी त्यांच्या अभिनयात मराठी रसिकांवर राज्य केले. प्रसिद्धीचे इतके वलय मिळूनही सराफ यांनी कधीही जमीनीशी नातं तोडलं नाही. मराठी रसिकांनीही त्यांच्या अभिनयावर भरभरून केले. त्यांच्याप्रमाणेच सुरेश वाडकर यांनी अत्यंत कष्टपूर्वक आपली सांगितकारकीर्द उभी केली. मराठी आणि हिंदीच नव्हे तर विविध भाषांतील त्यांच्यांनी विशेष गाजली. सुरेशजींचा सुरेल आवाज आजही आपल्याला मंत्रमंडळात करतो, अशा शब्दात त्यांनी ज्येष्ठ गायक सुरेश वाडकर यांचा गौरव केले. मुख्यमंत्री श्री. शिंदे म्हणाले की, मुंबईतल्या फिल्मसिटीत शुर्टींगसाठी लागाणासाठी सर्व अत्याधुनिक व्यवस्था उपलब्ध करून देण्यात येत आहेत. तसेच, मुंबई फिल्मसिटीबाहेर इतर जिल्ह्यात चित्रपटाचे शुर्टींग करायचे असेल तर 'वन विस्टीम'चा निर्णय सांस्कृतिक विभागाने घेतला आहे. या शुर्टींगसाठी कोणतो शुल्क घेतले जाणार नाही. राज्यात ७५ नवे चित्र नाट्यगृह उभारण्यासाठी कोटी ३३ लाखाचा निधी मंजूर केला असल्याचे त्यांनी सांगितले.

अशोक सराफ हे मराठी चित्रपटाचा चेहरा : उपमुख्यमंत्री फडणवीस आणला दिवापासूनांपारी आपांदिला दिवापा आदे चित्रात पाकला

परिस्थिती वावादांमुळे त्याचारी नेते मोठे होतात. त्यामुळे नेत्यांना दोष देऊन फायदा नाही. नेत्यांना मोठे करणारे जे अंधभक्त आहेत, ते खरे दोषी आहेत. त्यामुळे या अंध भक्तांचे काय करायचं हाच समाजासमोर खरा प्रश्न आहे. कोणत्याही राज्यकीय पक्षाची ताकत त्याच्या कार्यकर्त्यांमध्ये असते. त्यामुळे कार्यकर्ता प्रामाणिक आणि निस्वार्थी असायला हवा. त्याची बांधिलकी केवळ त्याच्या नेत्याशीच असता नये, तर समाजाशी सुद्धा त्याची बांधिलकी असायला हवी. अशावेळी त्याचा नेता जर चुकीचे वागत असेल, आणी त्याचा समाजावर वाईट परिणाम होणार असेल, तर कार्यकर्त्यांमध्ये आपल्या नेत्यालांही जाब विचारण्याची धमक असायला हवी. पण आजचा कार्यकर्ता हा विकला गेलेला आहे. नेत्यांनी फेकलेल्या तुकड्यावर जगणारा एक गुलाम अशी आजच्या कार्यकर्त्यांची प्रतिमा निर्माण झालेली आहे. त्यामुळे त्याला सामाजिक बांधिलकीचा विसर पडलेला आहे. अशावेळी त्याच्या नेत्याने त्याला जे काही सांगितलेले आहे, जे काही त्याच्यावर काम सोपवलेले आहे, ते चांगले आहे किंवा वाईट आहे याचा जराही तो विचार करीत नाही. आणि आपल्या नेत्याच्या मागे फरपटत जातो. यामुळे या देशात वाईट प्रवृत्तीचे नेतृत्व निर्माण व्हायला सुरुवात झाली आहे. अशा नेतृत्वाला अंधभक्त कार्यकर्त्यांचं पाठबळ मिळत असल्याने, गुंड माफिया नेते मोठे होतात आणि समाजाची हवी तशी पिळवणूक करतात. याला तो नेता जितका जबाबदार असतो. तितकाच त्याच्या पापात सहभागी असलेल्या कार्यकर्ता ही जबाबदार असतो. म्हणूनच कार्यकर्त्यांने आपल्या नेत्याच्या मागे फरकटत जाताना, समाजात आपली प्रतिमा खराब होणार नाही याचेही भान राखणे आवश्यक आहे.

बँकलॉग भरून आपले कलाविश्व समृद्ध करणारे अनेक मोठे कलावंत येथे आहेत. चिप्रपट सृष्टीला आणि आपल्या जीवनाला समृद्ध करणारी ही मंडळी आहेत. अशोक सराफ यांच्या अमृत महोत्सवात आपण त्यांना महाराष्ट्र भूषण देत आहोत. मराठी चिप्रपटाचा चेहरा हे अशोक सराफ आहेत, अशी भावना उपमुख्यमंत्री श्री. फडणवीस यांनी मनोगतात व्यक्त केली. ते म्हणाले की, मराठी, हिंदी चिप्रपटसृष्टी, नाटक यामध्ये सर्व पद्धतीच्या भूमिका अशोक सराफ यांनी साकारल्या. त्यांनी साकारलेला नायक हा स्वप्नातील नव्हे तर खन्याबुन्या जीवनातील नायक आहे. त्यांचे चिप्रपट पाहून आम्ही मोठे झालो. सुरेश वाडकर यांनी मागील किंयेक वर्षे त्यांच्या सुरेल आवाजाने रसिकांचे मनोरंजन केले. ज्या लोकांनी आपले जीवन आनंदमय केले, त्यांना पुरस्कार देण्याची संधी आपल्याला मिळाली, अशी भावनाही यांनी यावेळी व्यक्त केली.

महाराष्ट्राची भूमी ही कलाकारांची खाण : सुधीर मुनगंटीवार

सांस्कृतिक कार्य मंत्री सुधीर मुनगंटीवार म्हणाले की, महाराष्ट्र हे जसे आर्थिक शक्तिकेंद्र आहे तसे ते सांस्कृतिक शक्तिकेंद्र आहे. महाराष्ट्राची भूमी ही कलाकारांची खाण आहे. या कलावंतांचा सन्मान करताना सांस्कृतिक कार्य विभाग सोनेरी झाला असल्याची भावना त्यांनी व्यक्त केली. फिल्मसिटीच्या बाहेर जिथे चित्रीकरण असेल तिथे शुल्क आकारले जाणार नाही. मनोरंजन करातून सूट या अगोदरच दिली असल्याचे सांगून जगातील सर्वात उत्तम फिल्मसिटी करू शकतो, असा विश्वास मंत्री मुनगंटीवार यांनी व्यक्त केला.

रसिक प्रेक्षकांचे प्रेम कायम हृदयात राहील : अशोक सराफ
 महाराष्ट्रातील प्रथम क्रमांकाचा पुरस्कार तुम्ही मला दिला, याचा खरोखर
 आनंद आहे. माझ्या जन्मभूमी आणि कर्मभूमीने माझा गौरव केला. महाराष्ट्र
 भूषण मिळणाऱ्यांची यादी भली मोठी. त्यात मला स्थान दिले ही माझ्यासाठी
 भाग्याची गोष्ट आहे. पन्नास वर्षाच्या प्रवासात ज्यांनी मला कळत नकळत का
 होईना मदत केली आहे, ही सगळी त्यांची किमया आहे. सर्वात महत्वाचे म्हणजे
 रसिक प्रेक्षक. जे आवडले तर डोक्यावर घेतात. रसिकांना आवडलं पाहिजे
 हाच दृष्टीकोन ठेवला. रसिकांनी प्रेम दिले. ते उपकार मी कधीच फेडू शकणार
 नाही. माझ्या हृदयात हे प्रेम कायम राहील, अशी भावना यावेळी अशोक सराफ
 यांनी व्यक्त केली.

लतादीर्दिंच्या नावे पुरस्कार हा आशीर्वाद : सुरेश वाडकर
यावेळी मनोगत व्यक्त करताना ज्येष्ठ पार्श्वगायक सुरेश वाडकर यांनी आपल्या
भावना व्यक्त केल्या. लतार्जीच्या नावाचा पुरस्कार हा आशीर्वाद आहे. आजही
लतादीर्दी आपल्यात आहेत, हीच भावना असल्याचे त्यांनी सांगितले. प्रास्ताविक
प्रधान सचिव श्री. खारगे यांनी केले. सांस्कृतिक दृष्ट्या समृद्ध असे आपले
राज्य आहे. महान सांस्कृतिक वारसा जतन आणि संवर्धन करण्यात कलावंतांचा
मोठा वाटा आहे. विविध सांस्कृतिक पुरस्कार, महोत्सव आयोजित करून
व्यासपीठ निर्माण करण्याचे काम राज्य शासन करीत आहे. तीन वर्षांचे पुरस्कार
यावर्षी देत असल्याची माहिती त्यांनी यावेळी दिली. यावेळी मुख्यमंत्री श्री.
शिंदे, उपमुख्यमंत्री श्री. फडणवीस आणि मान्यवरांच्या हस्ते राजकपूर जीवनगौरव
पुरस्कार २०२० ज्येष्ठ अभिनेत्री श्रीमती अरुणा इराणी, सन २०२१ साठी ज्येष्ठ
अभिनेते मिथुन चक्रवर्ती आणि सन २०२२ साठी ज्येष्ठ अभिनेत्री श्रीमती हेलन
यांना प्रदान करण्यात आला. तर राजकपूर विशेष योगदान पुरस्कार सन २०२०
साठी ज्येष्ठ दिग्दर्शक जे. पी. दत्ता, सन २०२१ साठी ख्यातनाम गायक सोनू
निगम आणि सन २०२२ साठी विधू विनोद चोप्रा यांना प्रदान करण्यात आला.
ज्येष्ठ अभिनेते मिथुन चक्रवर्ती यांच्यावतीने त्यांचे स्नेही श्री. विजय यांनी हा
पुरस्कार स्वीकारला. ज्येष्ठ कलावंतांना दिला जाणारा चित्रपती व्ही. शांताराम
जीवनगौरव पुरस्कार यावेळी प्रदान करण्यात आला. सन २०२० साठी
ख्यातनाम चित्रपट अभिनेते रवींद्र महाजनी (मरणोत्तर), सन २०२१ साठी ज्येष्ठ
अभिनेत्री श्रीमती उषा चब्बाण आणि सन २०२२ साठी ज्येष्ठ अभिनेत्री श्रीमती
उषा नाईक यांना हा पुरस्कार प्रदान करण्यात आला. रवींद्र महाजनी यांचा
पुरस्कार त्यांचे पुत्र गश्मर महाजनी यांनी तर श्रीमती उषा चब्बाण यांच्यावतीने
विजय कोंडके यांनी पुरस्कार स्वीकारला. चित्रपती व्ही. शांताराम विशेष योगदान
पुरस्कार सन २०२० साठी चित्रपट दिग्दर्शक गंजेंद्र अहिरे, सन २०२१ साठी ज्येष्ठ
पार्श्वगायक रवींद्र साठे आणि सन २०२२ साठी प्रसिद्ध चित्रपट अभिनेते-
दिग्दर्शक नागराज मंजुळे यांना मान्यवरांच्या हस्ते प्रदान करण्यात आला. यावेळी
चित्रपट समीक्षक अशोक राणे यांचा विशेष सन्मान करण्यात आला. सूरतचलन
पु.ल. देशपांडे महाराष्ट्र कला अकादमीच्या प्रकल्प संचालक मीनल जोगळके
यांनी केले तर सांस्कृतिक कार्यक्रम आणि चित्रपट पुरस्कार सोहळ्याचे

मोटारसायकल व मोबाईल चोरणाच्या टोळीच्या आवळल्या मुसळ्या; मुद्देमाल जप्त

लातूर / आबदास करकरे

लातूर जिल्ह्याच्या वावध पालास स्टेशन अंतर्गत मोटरसायकली व मोबाईल चोरणाऱ्या टोळीचा स्थानिक गुन्हे शाखेच्या पोलिसांनी पर्दाफाश केला आहे. याप्रकरणी सहा जणांना अटक करण्यात आली असून त्यांच्याकडून चोरीचे २१ मोबाईल, ११ मोटर सायकली, १ लॅपटॉप असा एकूण ०८ लाख ३२ हजार रुपयाच्या मुद्रेमाल जप्त करण्यात पोलिसांना यश आले आहे. पोलीस ठाणे एमआयडीसी हृदीमधून मोटर सायकल चोरून नेल्याची घटना घडली होती. फिर्यादीने दिलेल्या तक्रारीवरून पोलीस ठाणे एमआयडीसी येथे कलम ३७९ भादवी प्रमाणे गुन्हे दाखल झाला होता. तसेच इतर पोलीस स्टेशनला देखील मोटर सायकल, मोबाईल चोरीचे गुन्हे दाखल होते. सदरचे गुन्हे उघडकीस आणणे बाबत पोलीस अधीक्षक सोमय मुंडे यांनी आदेशित केले होते. त्यावरून पोलीस अधीक्षक सोमय मुंडे ,अपर पोलीस अधीक्षक डॉ.अजय देवरे, यांचे मार्गदर्शनात स्थानिक गुन्हे शाखेचे पोलीस निरीक्षक संजीवन मिरकले यांचे नेतृत्वात स्थानिक गुन्हे शाखेचे पोलीस अधिकारी व अमलदारांचे पथके तयार करून त्यांना सखोल मार्गदर्शन व सूचना देण्यात आल्या होत्या. सदर

पथकाकडून गुन्हा संदर्भात बारकाईने तपास सुसुनी असताना मोरीचा प्रमाणात बातमीदार नेमून तसेच तांत्रिक माहितीचे विश्लेषण करून अज्ञात आरोपींचा शोध घेण्यासाठी अहोरात परिश्रम घेण्यात येत होते वरिष्ठांचे मार्गदर्शनात सदरच्या पथकांनी केलेल्या परिश्रमामुळे पथकांना गुप्त बातमीदारकडून मोटासायकल व मोबाईल चोरीचे गुन्हे करणाऱ्या आरोपींची माहिती मिळाली. सदर माहितीच्या बारकाईने अभ्यास व विश्लेषण करून मोटासायकल व मोबाईल चोरी करून ते मोबाईल कर्म किमतीत लोकांना विकणाऱ्या आरोपींची टोळी निष्पत्र करून, टोळीतील सदस्यांना त्यांच्या राहिले ठिकाणाहून ताब्यात घेण्यात आले आहे. सदर पथकांनी अतिशय कुशलतेने व उत्कृष्टपणे नमूद

गुन्ह्यातील आरोपींचा शोध घेऊन खालील आरोपी
चोरी केलेला १ लॅपटॉप, ११ मोटरसायकली व २
मोबाईलसह ताब्यात घेण्यात आले. अक्षय प्रभाव
कणसे (२८), समाधान बाळासाहेब जाधव (२०)
सदाम हुसेन शेख (२४), राम उर्फ लखन सुधार
संदीले (२४), महेश नामदेव नरहरे (२१), आशि
गोविंद पवार (२४) यांना ताब्यात घेऊन चौक
केली असता त्यांनी त्यांच्या आणखीन तं
साथीदागासह लातूर जिल्ह्यातील विविध पोली
ठाण्याच्या हड्डीत मोबाईल व मोटर सायकल चोरी
गुन्हे केल्याचे कबुल केले. नमूद आरोपीनी विविध
गुन्ह्यात चोरलेला मुद्देमाल १ लॅपटॉप, २१ मोबाईल
व ११ मोटारसायकली असा एकूण ८ लाख रुपये
हजार ५०० रुपयाचा मुद्देमाल हजर केल्याने वरी

आरापाना नमूद गुन्ह्यात अटक करण्यात आलला आहे. तसेच फरार आरोपीचा शोध सुरु आहे. सदर कारवाईत पोलीस ठाणे एमआयडीसी, पोलीस ठाणे शिवाजीनगर, पोलीस ठाणे गांधी चौक, पोलीस ठाणे विवेकानंद, पोलीस ठाणे भादा, तसेच पोलीस ठाणे कळंब जिल्हा धाराशिव येथील १ गुन्हा असे एकूण ८ मोटासायकल व मोबाइल चोरीचे गुन्हे उघड झाले असून चोरीचे आणखीन गुन्हे उघड होण्याची शक्यता आहे. गुन्ह्याचा पुढील तपास पोलीस ठाणे एमआयडीसी करीत आहेत. वरिष्ठांचे मार्गदर्शनात पोलीस पथकांनी अतिशय उत्कृष्टरित्या तपास करून मोटार सायकल व मोबाइल चोरणाऱ्या आरोपींच्या मुसक्या आवळल्या असून त्यांच्याकडून चोरीचा मुद्देमाल हस्तगत केला आहे. सदरची कारवाई पोलीस अधीक्षक सोमय मुंडे, अपर पोलीस अधीक्षक डॉ. अजय देवरे, मार्गदर्शनात स्थानिक गुन्हे शाखेचे पोलीस निरीक्षक संजीवन मिरकले यांच्या नेतृत्वातील पथकामधील पोलीस अमलदार माधव बिळापटे, नवनाथ हासबे, रियाज सौदागर, मोहन सुरवसे, राजाभाऊ मस्के, तुराब पठाण, जमीर शेख, राहुल सोनकांबळे, मनोज खोसे, राहुल कांबळे, नितीन कठरे, संतोष खांडेकर, नकुल पाटील यांनी केली आहे.

१०५

पान ३ वर्सन....

लग्न होईना म्हणून बापावर.

नसल्याचा राग मनात धरून हताश झालेल्या तरुणाने आपल्या जन्मदात्याचा खून केल्याने हळहळ व्यक्त करण्यात आली. जळगावाव जिल्ह्याच्या यावल तालुक्यातील पिळोदा खुर्द या गावी रतन तानसिंग कोळी हे वयोवृद्ध जेष्ठ नागरिक पत्नी सुभाबाई कोळी हिच्यासोबत रहात होते. रतन कोळी यांच्या पहिल्या पत्नीचे सुमारे चाळीस वर्षापुर्वी निधन झाले होते. पहिल्या पत्नीच्या निधनानंतर रतन कोळी यांनी सुभाबाई सोबत दुसरे लग्न केले होते. पहिल्या पत्नीपासून रतन कोळी यांना तिन मुली झाल्या होत्या. या तिन्ही मुलींचे लग्न झाले असून त्या आपल्या सासरी सुखाने संसार करत आहेत. दुसरी पत्नी सुभाबाई हिच्यापासून रतन कोळी यांना दोन मुले झाली. सुभाबाईपासून झालेला मोठा मुलगा प्रविण याचे देखील लग्न झाले होते. तो जळगाव येथे आपल्या पत्नीसोबत संसारात मग्न होता. गावी पिळोदा खुर्द येथे रतन कोळी हे पत्नी सुभाबाई आणि दुसरा अविवाहीत मुलगा देवानंद अशांसोबत रहात होते. सर्वांचे विवाह झाले. सर्वजंग आपल्या संसारात मग्न असल्याचे बघून आपला देखील विवाह व्हावा अशी इच्छा देवानंद मनाशी बाळगून होता. त्याकाही गैर नव्हते. देवानंद हा मजुरी करत होता. त्यामुळे त्याचे उत्पन्न फारसे नव्हते. गावी पिळोदा येथे आई वडील आणि लहान मुलगा देवानंद असे तिघेच जण रहात होते. आपल्या घरात पत्नीच्या रुपात चौथा सदस्य यावा अशी देवानंद मनोमन इच्छा बाळगून होता. त्यासाठी तो वडील रतन कोळी यांच्याकडे तगादा लावत होता. मात्र लग्नासाठी रतन कोळी पैसा खर्च करण्यास तयार नव्हते. माझायकडे तुझ्या लग्नासाठी पैसे नाही असे ते त्याला सांगत होते. त्यामुळे देवानंदचे लग्न होत नव्हते त्यामुळे देवानंद त्यांच्यावर चिढून होता. त्यातून घरात वाद विवाद सुरु होते. अखेर १४ जानेवारी रोजी एक अघटीत घटना घडली. १४ जानेवारी रोजी रात्रीचे जेवण आटोपून वयोवृद्ध रतन कोळी, त्यांची वयोवृद्ध पर्न सुभाबाई आणि तरुण मुलगा देवानंद असे तिघेही झोपले होते. घराच्या ओसरीत रतन कोळी, एका खोलीत सुभाबाई आणि बाजूच्या खोलीत देवानंद असे झोपले होते. रात्री अकरा वाजेच्या सुमारास सुभाबाई जागीच होती. त्याचवेळी संतापलेल्या देवानंदच्या मनात वडील रतन कोळी यांच्याबद्दल राग उफाळून आला. देवानंद याने हातात कुन्हाड घेतल्याचे जागी असलेल्या सुभाबाईने पाहिले. काही कलण्याच्या आत ओसरीत झोपलेल्या रतन कोळी यांच्या डोक्यात देवानंद याने कुन्हाडीचे घाव घालण्यास सुरुवात केली. झोपेच्या अधीन झालेल्या रतन कोळी यांच्या डोक्यावर कुन्हाडीचे दोन ते तिन घाव बसल्यामुळे त्यांचे डोके फुटले व त्यातून रक्त वाहू लागले. रतन कोळी यांनी जागीच आपला जीव सोडला. काही क्षणात होत्याचे नव्हते झाले. आपल्या हातून आपल्या बापाची हत्या झाल्याचे बघून देवानंद याने घटनास्थळावरून पलायन केले. आपल्या पतीची आपल्याच मुलाकडून हत्या झाल्याचे आणि ते पळून गेल्याचे बघून सुभाबाईने मध्यरात्री आक्रोश करण्यास सुरुवात

कला. सुभाबाईचा एवढ्या रात्रा मुरु असलेला आक्राश एकून शजाप लोक त्याठिकाणी जमा झाले. जमलेल्या सर्वांनी घटनास्थळी असलेले विदारक चित्र पाहिले. या घटनेप्रकरणी सुभाबाई कोळी हिने दिलेले फियार्दीनुसार यावल पोलिस स्टेशनला तिचा मुलगा देवानंद कोळे याच्याविरुद्ध खूनाचा गुन्हा दाखल करण्यात आला. गु.र.न. ९/३ भा.द.वि. ३०२ नुसार दाखल गुन्ह्याचा पुढील तपास फौजदार रांग साळुखे करत आहेत.

शुल्लक वादातून आदम सुडाने ...

पिण्यासाठी जात होता. गुन्हेगारी प्रवृत्तीच्या मित्राशी त्याची जात जवळीक वाढली होती. त्यामुळे तो कामावर करी आणि त्याचेसोबत जास्त फिरत होता. त्यामुळे त्याच्या घरचे लोक ही त्याच्या व्यसन कंठाळलेले होते. घरातून बाहेर गेलेला प्रशांत हा रात्री अपरात्री कधी घराकडे येत होता. गेल्या काही दिवसांपूर्वी नमाजगे मळा येथील आमुजावर हा आपले मित्र अजय काशीद आणि साहिल चब्हाण याच्या सोबत रात्रीच्या वेळी कत्तलखान्याजवळील रस्त्यावरून आपले बाईकवरून चालला असताना त्याच्या बाईकने प्रशांत कुराडे याच्या गाडीला कट मारला होता. प्रशांतच्या गाडीचे किरकोळ प्रमाणात नुकसान झाले होते. त्यातच आदम चालवित असलेल्या दुचाकीला लाईट नव्हते ते तिघे ही त्यावेळी फुलू दारूच्या नशेत होते. त्यांनीची प्रशांतला वार मारला असला तरी त्यावेळी त्या तिघांनी ही प्रशांतला दादागिरी करून ते निघून गेले. प्रशांतने ही त्यांना त्यावेळी बघून घेण्याची भाषा केली होती. कुंभार गष्टी नेहरू नगर येथील अजय काशीद आणि नमाज माळ येथील आदम मुजावर तसे दोघे ही पोलीस रेकॉर्डवरील गुन्हेगार होते. तर साहिल चब्हाण याच्यावर ही खूनाचा गुन्हा दाखल होता. मागील एक दीद वर्षांपूर्वी साहिल चब्हाण याने कत्तलखान्याजवळी असणाऱ्या निर्जन जागी एका मुंबई येथील तरूणाच्या दारू पिण्याच्या वादातून त्याच्या डोक्यात दाड घालून खून केला होता. सध्या तो गुन्ह्यातून जामीनावर बाहेर होता. तिघे ही सराईत गुन्हेगार असल्याने कोणाला ही भीत नव्हते. प्रशांतला त्यानी कट मारून खाली पाडला असल्याने प्रशांतने ही त्यांना बघून घेण्याची भाषा केली. प्रशांत ज्यावेळी त्यांना दादागिरीची भाषा वापरली त्यावेळी ते तिघे ही समज चुकले की तो काही कन्चा गुरुचा चेला नाही. तो ही आपल्यातील एक आहे असे म्हणत आदमने सौरी भावा, म्हणत त्याला त्यावेळी दप्यायला नेले. त्यानंतर ते चौधे ही दारू प्यायला एकत्र येत असल्याने त्यांच्यात मैत्रीचे संबंध निर्माण झाले. परंतु आदम आणि साहिल याच मनात प्रशांत विषयी तेढ निर्माण झाली होती. त्याने आपल्याने दादागिरीची भाषा केली असल्याने ते त्याला विसरले नव्हते. शनिवार दि. १० फेब्रुवारी रोजी प्रशांत हा नेहमीप्रमाणे रात्रीच्या सुमारास घराबाहेर गेला. त्यावेळी त्याला कोलहाटी समाजाच्या स्मशानभूमीजवळी कत्तलखान्या जवळ आदम मुजावर, अजय काशीद आणि साहिल चब्हाण हे तिघेजण भेटले. त्या तिघांच्या मनात प्रशांत कुराडे विषयी रुक्क्मी होताच. त्यांनी त्याला चल दारू प्यायला असे म्हटले. त्यावेळी कवळे

नकळतपण प्रशांतन दारू पिण्यासाठी हा म्हटल. त चाघ हा दारू पिण्यासाठी कोल्हाटी समाजाच्या स्मशानभूमीत गेले. तेथे त्यांनी रात्रीच्या अंधारात एका भिंती कडेला दारू पिण्यास बसले. दारू पित असतान त्या तिघांनी ही प्रशांतला भरपूर दारू पाजली. त्या तिघांच्या ही मनार वेगळेच होते. दारूच्या नशेत साहिल याने प्रशांतला तु आम्हाला दादागिरी करून बघून घेण्याची भाषा करतोस काय? तु मला अजू ओळखले नाहीस असे म्हणत त्याच्या बरोबर वाद घालायला सुरुवात केली. त्याचा वाद वाढतच चालला. दारूच्या नशेत त्या तिघांनी त्याला अर्वाच्च भाषेत शिव्या देत मारहाण केली. प्रशांतने त्यांना विरोध करीत त्याच्या तावडीतून सुटण्याचा प्रयत्न केला. परंतु त्या तिघांनी त्याला बेद मारहाण केली. त्या तिघांनी त्याला मेरेपर्यंत मारहाण केली. त्याच्या झटापटीत प्रशांतचे डोके भिंतीला जोरात आपटल, तो खाली पडला त्यावेळी साहिल चव्हाण याने खाली पडलेल्या प्रशांतच्या डोक्याला बाजुलाच पडलेला सिमेंटचा तुकडा त्याच्या डोक्यात घातला. प्रशांतच्या डोक्याला मार लागून मोठी जखम झाली. त्यातून मोठ्या प्रमाणात रक्तस्राव सुरू झाला. त्यातच आदम मुजावर याने परत प्रशांतच्या चेहऱ्यावर परत एक सिमेटचा दगड घातला. प्रशांत हा तडफडत होता तो मेला आहे याची खात्री करून त्याच्या अंगावर शेजारीच पडलेले नारळाच्या झाडाच्या झावल्या टाकून त्याचा मृतदेह झाकून टाकला. या झटापटीत आदम मुजावर याच्या हाताला मार लागल्याने त्याच्या हैरानीतून रक्त येवू लागले होते. त्याला मारून ते तिथे ही परत तेथून जवळच असणाऱ्या डोंबार वाडयातील एका दारू अडुयावर गेले. तेश त्या तिघांनी परत मनसोक्त दारू प्यायली. तेथे असणाऱ्या दारू विक्रेत्या इसमाने आदम याला विचारले की तुझ्या हाताला काय लागले आहे त्यावर दारूच्या नशेत असणाऱ्या आदम याने उदया माझी पेपरात मोर्टांबातमी येईल असे त्याला म्हटले. तेथे दारू पिऊन ते तिथे ही वेगवेगळ्यांचे दिशेने गेले. इकडे दुसऱ्या दिवशी म्हणजे रविवारी दुपारी ११ वाजणेच्या सुमारास कतलखान्याजवळील स्मशानभूमीत एक इसम कचरा वेचण्यासाठी गेला असता त्याला स्मशानभूमीच्या भिंती कडेला एका तरुणाचा मृतदेह नारळाच्या पाल्यांनी झाकून टाकला असल्याचे दिसले त्याने ही घटना बाहेर येवू लोकांना सांगितली. लोकांनी स्मशानभूमीत आत जावून पाहिले असता. तेथे एकाचा मृतदेह रक्ताच्या थारेव्यांचा झाकून ठेवल्याचे दिसले. बघता बघता ही खुनाची बातमी शांतीनिगर लाखेनगर, इंदिरानगर येथील लोकांना समजल्यावर त्यांनी घटनास्थळी एकच गर्दी केली. कुणी तरी या घटनेची माहिती जवळच असणाऱ्या इचलकरंजी शहर पोलीस स्टेशनला दिली. या घटनेची माहिती मिळतोच पो.निरी. प्रवीण खानानुसे हे आपल्या सहकार्यासह घटनास्थळी पोहचले घटनास्थळी स्मशानभूमीच्या भिंतीला लागून नारळाच्या पाल्याखाली एका तरुणाचा मृतदेह असल्याची खात्री केली. त्यावर एक खांब होता. तो खांब बाजुला करून पोलीसांनी तपासाला सुरुवात केली घटनास्थळी ठेस तज्ज्ञाना ही पाचारण करण्यात आले. मारेकच्यांनी मृतदेह ओळखू नये म्हणून त्याच्या चेहऱ्यावर आणि डोक्यावर सिमेंटचा दगळ

ਪਾਨ ੮ ਵਰਕਨ...

गडकोट, किल्ले हा आपला ठेवा..

त्यामुळे त्यांच्या तलवारीला रक्ताचा वास येत नाही तर मानवतेचे सुगंध येतो. ते केवळ व्यक्ती नाही तर विचार होते. शिवरायांकडील एक तरी गुण आपण सर्वांनी घेतल्यास शिवजयंत्री साजरी करताना त्यांना हेच खेरे अभिवादन ठेरेल. त्यामुळे समाज, राज्य, देश आणि माणूस म्हणून आपण अधिक प्रगती करू, असेही मुख्यमंत्री म्हणाले. प्रारंभी मुख्यमंत्री उपमुख्यमंत्री यांच्या उपस्थितीत शिवजन्मस्थानी पारंपरिक वेशातील महिलांनी शिवरायांची महती सांगणारा पाळणा गायिला. राष्ट्रीयीत तसेच ‘गर्जा महाराष्ट्र माझा’ या राज्यगीताची धून पोलीस बँड पथकाने वाजवून सलामी दिली. त्यानंतर पोलीस पथकाने बुंदुकीच्या तीन फैरी झाडवून छत्रपती शिवरायांना मानवदना दिली. यावेळी जिल्हा परिषद शाळा मुथळ्याने येथील लहान विद्यार्थ्यांच्या बाल पथकाने छत्रपती शिवार्ज महाराज यांच्या जीवनातील प्रसंग सुंदर पद्धतीने सादर केले. त्यानंतर मुख्यमंत्री आणि उपमुख्यमंत्र्यांनी बालशिवाजी व जिजाऊंच्या पुतळ्यास पुष्पहार अर्पण केला आणि छत्रपती शिवाजी महाराजांच्या प्रतिमेर्चे पालखी वाहीली. विजय घोगेरे यांनी प्रास्ताविक केले. कार्यक्रमासाठी प्रांताधिकारी गोविंद शिंदे, मराठा सेवा संघाचे जिल्हाध्यक्ष बाळासाहेब मुळे यांच्यासह शिवभक्त उपस्थित होते.

असत व पालकाना विद्याध्यावर वळावळा लक्ष दऊन त्याच मित्र-मैत्रींची माहिती ठेवणे आवश्यक आहे. पालकां मोबाईलपासून मुलांना जेवढे जास्तीत जास्त होईल तेवढे दुर ठेवण्या प्रयत्न करावा. मुलांना शिक्षण हे वाधीणीचे दुध आहे, अशा शब्द विद्यार्थ्यांना मार्गदर्शन केले. जीवनदानी विद्यावर्धिनी हिंदी हायस्कूल मला बोलावून मुलांना मार्गदर्शन करण्याची संधी दिली त्याबद्दल त्यांचा आभारी असल्याचे सांगितले. त्यानंतर मुख्याध्यापक म्हणण की, गुरु आपल्या शिष्यांना आपल्यापेक्षा श्रेष्ठ बनवण्यासाठी ते नेह सर्वोच्च ज्ञान देतात जेणेकरून भविष्यात ते गुरु-शिष्य म्हण ओळखले जातील. त्यानंतर संस्थेचे अध्यक्ष पं.जगदीश शारूह हितचिंतक शिवरतन गगड यांचेही विद्यार्थ्यांना मार्गदर्शनपर भाष झाली. प्राचार्य डॉ.शशीकुमार पांडे यांनी शाळेचा वार्षिक सोहऱ्या यशस्वी केल्याबद्दल शाळेतील सर्व कर्मचाऱ्यांचे आभार मानले आहे.

नमो महारोजगार मेळाव्यातील नारीशक्ती...

शेतकऱ्यांचे ज

नारायण मानकर, प्रविण शेट्टी माजी महापौर, अशोक पाटी

स. सदस्य, हार्दिक राऊत माजी. नगरसेवक, कोकण कृषी विद्यापीठ पदाधिकारी, ठाणे जि. बॅक संचालक, आजी - माजी जि. परिषष सभापती, पं. समिती सदस्य, तसेच पालघर जिल्हातील बहुसंख्येशेतकरी, तसेच लाभार्थी, प्रगतशील शेतकरी, मोठ्या संख्येने उपस्थिती होते. लाभार्थी यांना मान्यवर यांच्या हस्ते साहित्य वाटप करण्यात आले. यावेळी भरविण्यात आलेल्या कृषी प्रदर्शनात नारळ, खजूर केळी, हळद, बांबूच्या विविध वस्तू, शेती अवजारे, विविध कंदमुळे विविध प्रकारचे पशु, आर्द्दाचा समावेश या कृषी प्रदर्शनास करण्यात आलेला. या प्रदर्शनातील ठेवण्यात आलेल्या वस्तू, रोपे, साहित्य आर्द्दां पाहून शेतकरी यांना आधुनिक काळातील शेती याबद्दल अनेव माहिती उपलब्ध झाली. मा. राजेश पाटील आमदार बोईसंविधानसभा, यांनी लाभार्थी शेतकऱ्यांना साहित्य वाटप करताना, योग्य मार्गदर्शन करीत सांगितले. शेतकरी यांच्या शेती उत्पन्नात वाढ व्हावे हा हेतू ठेवून अशा शेतकरी मेळाव्याची आयोजन करण्यात आले होते. सौंदर्य शेती भाजीपाला व फळबाग शेतीचे व्यवस्थापन साठवणुकीचे आधुनिक तंत्रज्ञान, पशुसंवर्धन योजना माहिती. तसेच कृषी क्षेत्राशी निंगडित अनेक गोर्झांचा मेळाव्यात सहभाग असतो

काँक्रीत रस्ता रु. २०२३ कोटी. आषामोड ते आषा आणि टिवटयाळ ते मलकापूर (उदगीर) राष्ट्रीय महामार्गवरील रस्त्याचे पेब्हड शोल्डर सहित दुपदीकरण ८२ कोटी रुपयांचा ५.८२ किमी श्री गडकरी यांनी खालील प्रकल्पांची पायाभरणीही केली. राष्ट्रीय महामार्ग ७५२घ वरील कोपरा ते घारोळा २६ किमी रस्त्याची सुधारणा रु. १३९ कोटी राष्ट्रीय महामार्ग ६३ वरील खारोळा पाटी ते बामणी ६.४ किमी लांबीचा रस्त्याची सुधारणा रु. ३५ कोटी रा. म. ६३ वरील बोरगांव काळे ते मुरुड अकोला आणि लातूर विमानतळ जंक्शन ते महिला तंत्रिनिकेतन १९.५ किमी रस्त्याची सुधारणा रु. ९५ कोटी यावेळी कार्यक्रमासाठी क्रिडा, युवा कल्याण व बंद्रे मंत्री संजय बनसोडे, खासदार सुधाकर श्रृंगारे, खासदार प्रतापराव पाटील चिखलीकर, आमदार रमेश कराड, आमदार संभाजी पाटील निलंगेकर, आमदार बाबासाहेब पाटील, आमदार अभिमन्यू पवार, एनएचएआय चे तांत्रिक सल्लागार बाळासाहेब थेंग, जिल्हाधिकारी वर्षा ठाकूर घुगे, एनएचएआय चे प्रादेशिक अधिकारी संतोष शेलार, प्रशांत देगडे, प्रकल्प संचालक स्वप्नील कासार आणि अभियंता कृष्ण माने आदी मान्यवर उपस्थित होते. कार्यक्रमाचे प्रास्ताविक आशिष आसाटी यांनी केले. सूत्रसंचालन रेणका देशकर यांनी केले

कार्यक्रमाच्या सुरवातीला माजी मुख्यमंत्री मनोहर जोशी व कारंजा-मानोरा चे आमदार राजेंद्र पाटणी यांना श्रधांजली वाहण्यात आली. तसेच यावेळी धाराशिव जिल्ह्यातील १२२.९ कोटी रुपयांच्या ३ राष्ट्रीय महामार्गाचे प्रकल्पांचे भूमिपूजन अॉनलाईन करण्यात आले. यावेळी आमदार राणाजगजितसिंह पाटील, नीती आयोगाचे क्षमता बांधणी सळळगार प्रवीणसिंह परदेशी, जिल्हाधिकारी डॉ सचिन अॉबासे, पोलीस अधिक्षक अतुल कुलकर्णी आणि प्रकल्प संचालक संजय कदम कार्यक्रमस्थळी उपस्थित होते.

